

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

TAGGYÜLÉSEINKRŐL...

Előttünk az elnökség ez év augusztusi ülésére készített jelentés, amely az év első felében tartott szakszervezeti taggyűlések tapasztalatairól szól: „Az elmúlt félévben 89 taggyűlés maradt el, ebből Budapest 15-öt nem tartottak meg.” A Magyar Szakszervezetek Alapszabálya pedig előírja, hogy a választott szervek kötelesek munkájukról a tagságnak rendszeresen beszámolni. Megállapított tény az is, hogy ebben az időszakban a taggyűlések a szakszervezeti bizottságoknál a szervezett dolgozóknak 54, a járási csoportoknál pedig 39 százaléka vett részt. Az ebből levont következtetés: „... Az alapszervek egy része még ma sem tulajdonít megfelelő jelentőséget a választóival szemben vállalt kötelezettségének.”

Helytelen lenne azonban a taggyűlések jelentőségét csupán a kötelezésre leegyszerűsíteni. A taggyűlés az a fórum, amelyen a választók megvitathatják az alapszervek végzett munkát, s meghatározzák a következő programot. Kiválóan alkalmas a szervezett dolgozók mozgósítására, nevelésére, de sajnos, e lehetőséggel több helyütt nem élnek. Nézzük, melyek azok a tényezők, amelyek a taggyűlések elmaradását előidézik? Tény, hogy az alapszervek egy része még ma sem fordít kellő gondot erre a feladatra. Ezt Budapest is, vidéken is tapasztaltuk. Az időpontnak csupán a hirdetőtáblán való közlése formális, s általában ez az előkészítés egyetlen módszere. Tegyük hozzá, rossz módszere. Néhány kivételtől eltekintve, az alap-

szervek a szakszervezeti mozgalomban legfontosabb feladatokat végző bizalmi szervező, mozgósító, közvéleménykutató munkájára nem fordítanak gondot, holott igénybevételek — hasonlóan a mozgalmi munka más területeihez — nélkülözhetetlen, alapvető feltétel.

Tagadhatatlan, hogy a vezető testületek több éves gyakorlat, tapasztalata a taggyűlések beszámolóinak egy részénél lemérhető színvonalbeli emelkedést mutat. Ilyen alapszerveknél nincs is baj a tagság részvételét illetően, hiszen elemzően foglalkoznak a végzett munkával, nem fukarkodnak az önbírálatnál, a valóságos helyzet feltárásával sem, s levonják a következtetéseket. Példának állítható e tekintetben a Miskolci Postaigazgatóság, a Szolnok 2. sz.

postahivatal és a gönci járási csoport munkája.

A szakszervezeti bizottságok másik része (a járási csoportok is), sajnos, többségében ma sem fordít kellő figyelmet a beszámolók színvonalas, a tagság érdeklődésének megfelelő összeállítására. Főleg a termelés, tervezés, munkaverseny eredményeit ismertetik, mivel az adatok mechanikus, számszerű felsorolása kényelmesebb megoldás. Elmulasztják a szakszervezeti szempontból történő elemzést. Ezeknél a szervezeteknél sematikussá válik a végzett és elvégzendő munka érdembeni megítélésének.

A szakszervezeti munkájának építő, tárgyalásos bírálatára is fontos fejezete taggyűléseinknek. Ilyen jelenséggel ma még csak szóróványosan találkozunk. Hogy ez általános gyakorlati válna, a választott tisztviselőknek növelniük kell szakmai és politikai felkészültségüket, hogy tárgyalagos, hozzáértő észrevételekkel, bírálatokkal mindenkor elismert partnerei legyenek a szakszervezeteknek. Ilyen szempontból kifogástalan az szbtagok munkája többek között Dunaujváros 1. sz. postahivatalnál, Kaposvár 1. sz., Budapest 70. sz. és 62. sz. postahivataloknál, a Rádió, és Televízió Műszaki Igazgatóságnál.

A taggyűlések beszámolóinak színvonalas, színessége feltétele a részvevők aktívulásának, s a tagság javaslatokkal, észrevételekkel részesevé válik a választott testület munkájának. Ilyen szempontból pozitívak a tapasztalataink a járási csoportoknál, mert a vezetőségek általában nagy gondot készítenek a beszámolóira, s felhasználják azt a lehetőséget, hogy a járási csoportok szervezett dolgozóinak felévenként a taggyűlés és egyetlen fórumuk, ahol észrevételeiket, javaslatukat elmondhatják.

Kedvező a vitában részvevők hozzáállásaiban az, hogy előtérbe kerül a tagság munkaerőköltségének elemzése, a tervek teljesítése, a munkaverseny szervezése. Javaslatok, észrevételek hangzanak el a munka további javítására. Pl. Komárom 2. sz. és Szeged 2. sz. postahivatalok taggyűlésein még egy éve probléma volt a mozgósók és a vasutasok munkájának összehangolása. Ez ma már megoldódott, mert mindkét hivatal dolgozói szocialista szerződést kötöttek a vasutasokkal a mozgópósta gyors továbbítására.

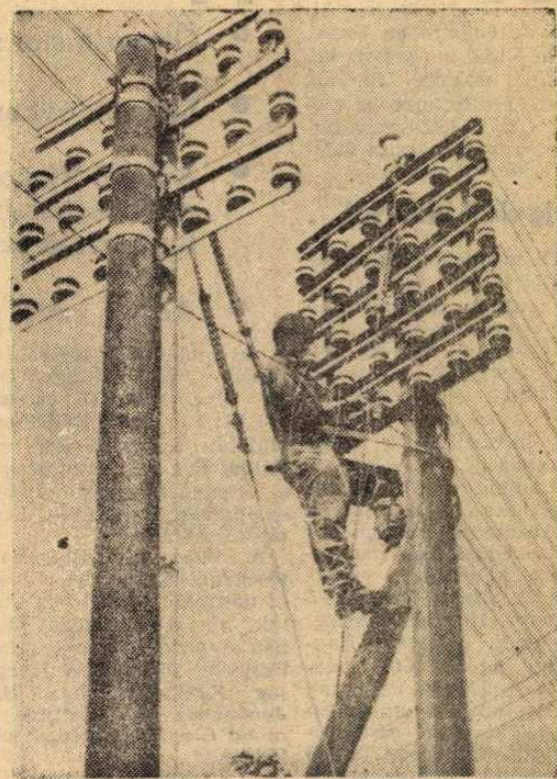
Szóvá kell tennünk még, hogy alig találkozunk a választott testülettel szemben elhangzott bírálattal, pedig a tagság kritikai érzékét ilyen irányban is fejleszteni kell.

A taggyűlések 1964. I. félévi tapasztalatai alapján összegezett eredmények mellett a hibákat az alapszervek vezető testületei csakis valamennyi szervezett dolgozó segítségével, javaslatával, bírálatával szüntethetik meg.

Csak így lesz a taggyűlés az alapszervek legfőbb fóruma, ahol rendszeresen beszámolattják a választott tisztviselőket munkájukról, s meghatározzák további feladataikat.

Szlovatsik Károly

Ez a példa követendő!

A váci fenntartási tüzem dolgozója a tél beállta előtt karbantartanak

Bíráltunk — intézkedtek

Augusztusi számunkban „Munkaszervezési órjázat V. A gépi adatfeldolgozás jelenlegi helyzete” cím alatt foglalkoztunk a GAFÜ gépesítésének kérdéseivel. Bíráltuk az illetékeseket a gátló körülmények miatt.

Szendrei Ferenc, a Postavezírigazgatóság pénzügyi szakosztályának vezetője részletes levélben válaszolt a megjelent cikkekre, amelyből a leglényesebb részeket idézzük:

„A cikk helyesen, bár erősen összevonva és vázlatosan tartalmazza a posta ügyvitel-gépesítése egyik részterületének, a központi gépi adatfeldolgozásnak problémáit...”

„A nagymértékű központi adatfeldolgozási fejlesztés érdekében a posta működésének minden szintjére kiható komplex ügyvitel-gépesítési tervet kell kialakítanunk, s ezt a tervet össze kell hangolnunk legnagyobb üzletfeleink (Magyar Nemzeti Bank, Országos Takarékpénztár stb.) gépesítési törekvéseivel is.” Részletes számításokkal alátámasztott szervezési tanulmányokat kell készítenünk, hogy felsőbb irányító szerveinkkel, a nyilván többmillió dolláros ügyvitel-gépesítési programunkat elfogadtassuk. E hatalmas munka elvégzéséhez a GAFÜ folyó szervezéseket végző kis létszámú osztálya nem elegendő, s ezért bejelentettem igénye-

met egy készülőben levő kollégiumi anyagban újabb öt szervezőre, akik már az évekkel ezelőtt kialakított távlati elgondolások részletes kidolgozásával foglalkoznának... Köszönjük a bírálatot...”

„Nagyképű elgedettség — felosztott két brigád” cím alatt bíráltuk a dunakeszi 1. sz. postahivatal, annak vezetőjét, mert a dolgozók munkaverseny-törekvéseit lebecsülve elhanyagolta a brigádmozgalmat. Dr. Jader Béla, a Budapest vidéki Postaigazgatóság vezető-helyettese a bírálat nyomán megvizsgáltatta e kérdést, s ezt válaszolta:

„A vizsgálat során megállapítottam: Dunakeszi 1. sz. hivatalban a brigádok nem működnek, a dolgozók, valamint a hivatalvezető nem megfelelő hozzáállása miatt. A Postás Dolgozó bírálatával egyetértek, mivel a brigádok megszűnése óta romlott a hivatalnál a kezelés minősége, s ugyancsak ennek tulajdonítható, hogy két év óta a hivatalnak harmas a minősítése. Megállapításom: A hivatal vezetője nem foglalkozott megfelelő mértékben a brigádok munkájával és feltételezhető, hogy a brigádok sem érezték át így a munkaverseny, a szocialista brigádok működésének fontosságát. A versenyszellem kialakítása érdekében a hivatalnak nagyobb segítséget nyújt az igazgatóság, ezen túlmenően Versenyhíradóinkban népszerűsítünk olyan szocialista brigádokat, amely jól dolgozik...”

Irodalmi pályázat

A Postások Szakszervezete Elnöksége és a Postás Dolgozó szerkesztőbizottsága hazánk felszabadulásának 20. évfordulója tiszteletére irodalmi pályázatot hirdet, mai postai tárgyú novellákra (90—180 gépielt sor), vagy rövid írásokra (30—60 gépielt sor). Az írások tükrözzék a postás dolgozók megváltozott életkörülményeit, a szocialista brigádok tagjainak tevékenységét, a szakszervezeti és a termelési munka különböző területein szerzett élményeket. A cél, hogy a pályázatban részt vevő olvasóink irodalmi formában foglalkozzanak olyan kérdésekkel, amelyek mai életünk sokszínűségét, a szocialista ember kialakításának folyamatát ábrázolják. A pályázatban hivatásos újságírók, írók nem vehetnek részt.

A pályázat beküldési határideje: 1965. február 1.

I. díj: 800 Ft.

II. díj: 500 Ft.

III. díj: 300 Ft.

A nyertesek kéziratát közöljük. A pályázati díjat nem nyert, de a bírálatbizottság által közlésre javasolt írásokat a Postás Dolgozóban folyamatosan közreadjuk.

A Postások Szakszervezetének
Elnöksége

A Postás Dolgozó szerkesztőbizottsága

Postások, vasasok — egy brigádban

A közelmúltban indult útjára egy kezdeményezés. A Lápót 7A 2-es távbeszélőközpont bővítésénél: a Beloiannisz Híradástechnikai Gépgyár szerelőbrigádja és a postások szerelőbrigádja szocialista versenyszerződést kötött, hogy határidő előtt negyvenegy nappal átadják első lépésben az ezeröttszáz új távbeszélővonalat. A közös erőfeszítésnek megvolt az eredménye. Erről a sajtó, a rádió és a televízió, de a Postás Dolgozó is részletesen tájékoztatta az olvasókat. Egy nagyszerű vállalat teljesítették Angyal földön...

Vajon a szép siker után bábkékon pihennek a szerelők? Szó sincs erről. Újabb nagy feladatokat kell megoldaniuk. Az eredeti terv: Év végére az óbudai távbeszélő főközpont szerelési munkáit kell befejezni. A postás- és vasasszak-

szervezetek budapesti bizottságai támogatták az újabb kezdeményezést, amely szerint ismét a munka határidő előtti befejezéséről van szó. S újabb nagy esemény történt: a BHG és a posta szerelői közös brigádba tömörültek, mert szerintük a jobb együttműködés elősegíti, hogy a tervezet szerinti ütemezéstől elmaradt munkák határidőre elkészüljenek. A nagy létszámú brigád vállalta: december 31. helyett 19-re, 12 nappal előbb átadja a központot. A Posta Központi Kábelüzem és mindenekelőtt a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vezetői is szavukat adták a munkafeltételek folyamatos biztosítására.

S jött egy újabb hír. Az óbudai központ bővítésével egyidőben az Erzsébet távbeszélőközpont bővítésére is sor kerül. A KISZ-szerveze-

tek mindkét helyen — a BHG-nál és a távbeszélő igazgatóságnál — védnökséget vállaltak, ami egyet jelent azzal, hogy a lakosság jobb távbeszélőellátása érdekében a négyezres bővítést ez év december 31. helyett november 30-ra, tehát 30 nappal a határidő előtt átadják.

A szerelési munkák már folynak, hiszen a szerződést szeptember 7-én a vasasszak-szervezetben már aláírták. Az ünnepélyes aktuson jelenlevő gazdasági és társadalmi szervezetek vezetői is szavukat adták: a legmesszebbmenőkig segítik az adott szó valóra váltását, biztosítják ehhez a szükséges feltételeket.

Ugy legyen. A Postás Dolgozó szerkesztősége is mindenestre rendszeres látogatója lesz az óbudaiaknak, az erzsébetieknek...

Kiss György

Óbudán folytatódik...

A dolgozók javaslatai nyomán szerződést kötnek a vezetők...

Egy hónappal előbb

Ez év decemberében összehívják a KISZ kongresszusát. A postánál dolgozó fiatalok hogyan készülnek erre az eseményre? Tíz KISZ-szervezetben néztünk meg, hogyan válszólnak a kérdésre.

A szolgálati időn túl...

Első állomásunk az Erzsébet Távbeszélő Üzem volt. Itt a vállalat lényege: december 31. helyett, november 30-ra adják át a főközpont új 4000-es állomás kapacitását. Ezenkívül 1000 új távbeszélő állomás üzembe helyezéséhez biztosítják a szükséges anyagot. Ismét egy időpont: augusztus 22. Kilenc „KISZ-es”, a szolgálati idején túl, megkezdte az új állomások szerelését. Szocialista munkaszerveződést kötöttek a szakszervezőkkel, amely szerint a Beloiannisz Híradástechnikai Gépgyár és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság KISZ-szervezetei védnökséget vállalnak a jelentős munka felett. Intézkedési tervükben anyagtakarékosságot, minőségi átvétel és 250 óra társadalmi munka szerepel.

A József Távbeszélő Üzemben augusztus 8-án ezt diktálták gépbe a fiatalok: Elhatároztuk, hogy a feleslegessé vált kábeleket felkutatjuk és felhasználjuk. Erre már az építési osztály ifjúmunkásai sem akartak elmaradni, s kijelentették: „A raktárban 85 CB 35-ös távbeszélő-készülék hever. Ezeket felújítjuk. A teljesítésért Hunyadvári László KISZ-titkár a felelős.”

A közelmúltban láttuk a Lipót Távbeszélő Üzemben. Délután nyolc fiatal mosta a falakat. A KISZ-titkár nem akart hinni a szemének.

Érettségizett dolgozók

— Az új 7 A/2-es gépterem átadása előtt két nappal, már minden a helyére került. Készültünk az ünnepségre, csak hát a falak... Azok bizony piszkosak. De ki mossa le? A takarítónővel, nem vállalta. Tudtam, hogy csak mi, fiatalok segíthetünk, de hogy mondjam meg nekik? „Néztek, ez es ez a helyzet, álljunk neki és mossuk le a falat, mert hát...” Amíg én töprengtem, a KISZ-tagok már neki is fogtak. Egyszóval negyvenegy nappal a határidő előtt átadtuk a beígért új távbeszélő-állomásokat — mondotta el dióhéjban a történetet Válint Tibor, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság KISZ-csúcsbizottságának titkára. Tőle hallottam, hogy újabb munkaszerveződést kötöttek a kongresszus tiszteletére. Ez lesz a téma a szeptember 24-i vezetőiülésen is. Az igazgatóság vezetői felkarolták a kezdeményezést, és segítséget ígértek... A KISZ-iszták pedig — ismervé az anyagtájtási használatokat — felkutatják és használhatóvá teszik az elfekvő anyagokat.

A kerület legjobbjai...

A legnagyobb arányú postaforgalmi tevékenység a Keleti pályaudvar és a Népstadion közötti, 1200 méteres szakaszon folyik, a Budapest 70. sz., 72. sz. és a 78. sz. postahivatalokban. A 70-eseknél naponta átlag 7000 csomagot és több millió forintot osztanak és küldenek szét. Három ifjúsági szocialista brigádban nyolcvan dolgoznak. S a kerületben a legjobb ifjúsági brigádok között emlegetik őket. Büszkén újságolták, hogy tízenegy arany-, kilenc ezüst- és több bronzérmét szereztek a Szakma ifjú mestere mozgalomban. Most elhatározták: A kongresszus előtti hetekben baráti, szakmai segítségét nyújtanak a távirda ötven új dolgozójának.

A 72-esben százhusz ifjú dolgozóból hatvanöt tagja a KISZ-szervezetnek. Nem könnyű itt a mozgalmi munka, hiszen három műszakban dolgoznak, és sokan vidékről járnak be. Nincs klubhelyiségük sem. Az ifjak az idősebb dolgozókkal együtt, munkabrigádokba tömörülnek.

— Nálunk a gyorsaság a legfontosabb tényező. Ilyen szempontból is versengünk egymással — mondja Varga Lajos,

- Ötezer méter nélkülözhető kábel
- Ezer új távbeszélő-állomás
- A KISZ VI. kongresszusára készülnek az Erzsébet, Lipót József és Teréz távbeszélő üzemek fiataljai
- Arany, ezüst, bronz

a hivatal KISZ-titkára. Tőle tudom, hogy a közelmúltban, egy ilyen szakmai versenyen Kuttli Mariann KISZ-tag a legjobb helyezést érte el, de Réczki Éva is jó eredményt ért el. Sokan tanulnak különböző iskolákban, segédtiszt, kezelő tanfolyamokon.

A 78-as hivatalban vezetőségválasztásra készülődnek, és hasonló feladatokat vállaltak, mint a szomszédos hivatal ifjú dolgozói. Bekopogtattam a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság KISZ-titkárához, Szabó Jenőnéhez is. Halljuk, mit mond ő a kongresszusi készülődésről?

sét, az anyagtakarékosságot, az alkatrészek gondosabb ápolását, a különböző vizsgálatok elvégzését, és a társadalmi munkát helyezték előtérbe. Nagy András, Kiss György, Petró Lajos és még sokan mások közismertté váltak a járműtelepen, de a kerületben is, hiszen az itteni KISZ-eseket a kerületben példaképként emlegetik. Ők is vezetőséget választanak, s azt akarják, hogy a legrátermettebbek kapják meg a bizalmat.

Az új vezetőséget a Posta Központi Javító Üzemében már megválasztották. Halljuk,

A Bp. 70. sz. postahivatal Ságvári Endre KISZ-brigádja

— Kétszáz fiatal jelentkezett az ifjúsági akadémia előadásaira. Nyolcan képezik magukat a marxizmus-leninizmus középsikolájában. Mások szakmailag, politikailag növelik tudásukat. A Horváth Mihály tériek a harkakötényi termelőszövetkezetbe utaztak a közelmúltban, hogy befejezzék egy kultúrházépítést. Ott voltak a felavatáson is. Kultúrszervezők szórakoztatták a falu dolgozóit. Nemrégiben ők látták vendégül a vidéki barátokat a mezőgazdasági kiállításon. Közös programunk van a szakszervezettel és a nőbizottsággal. Író-olvasó találkozó szervezzük. Utoljára Devecseri Gáborral ismertek meg.

Az Egressy úton vagyunk, a Posta Központi Járműtelepen, ahol két KISZ-alapszervezet tevékenykedik. A járműtelepek azzal tűnnek ki kongresszusi készülődésükben, hogy külön műszaki fejlesztési tervet dolgoztak ki. Programjukban új technológia bevezetése

mit mond Schell Lajosné, a csúcsbizottság titkára erről az eseményről.

Másodszor is bizalmat szavaztak...

— Bor Lajost választották meg másodszor is KISZ-titkárnak. Dicsérték is, bírálták is. Nem csoda, hiszen a javítóüzemben ötven fiatal vesz részt tevékenyen a szocialista brigádmozgalomban. Sokszor még a felnőtteknek is példát mutatnak a munkában és magatartásban. Több segítséget kértek — hangsúlyozta a csúcsbizottság — a tanulóhoz, s a különböző oktatási formák megszervezéséhez. Ez igen nagy eredmény, legalább olyan, mintha valaki a termelőmunkában jeleskedik. Az ifjú postásdolgozók decemberben, küldöttelekkel ezt üzenik: Munkával, tanulással, eredményekkel köszöntjük a VI. kongresszust!

Békés Attila

Műszaki könyvnapok, 1964

Hazánkban az idén harmadszor rendezik meg a Műszaki Könyvnapokat. Az ünnepélyes megnyitó október 17-én lesz a Technika Házában, majd ezt követően október 19-november 5-ig csaknem négyszáz fővárosi és vidéki üzemben rendeznek alkalmi műszaki könyvkiállításokat, vásárokat, ankétokat, író-olvasó találkozókat.

Azt a tényt, hogy a műszaki könyvekben rejlik értéket egyre nagyobb számban ismerik fel a mérnökök, technikusok mellett a munkások is, az alapfokú műszaki könyvek emelkedő példányszáma is bizonyítja. Ma már nem megy ritkaságszámba a tíz-húszeszes, sőt a nagyobb példányszám sem. Megemlíthetjük itt a Táncsics Könyvkiadó gondozásában megjelent Léder-Rédai: „Tv-szerelők könyve”-t, amelynek két kiadása 27 000 példányban jelen meg, de már előkészület alatt van a harmadik kiadás, Horváth Sándor: „Villanyszerelés”-ét csaknem 18 000 példányban, vagy a közismert Ohm-működés-Sárga: „Műszaki táblázatok” c. kötetet, amely eddig öt kiadásban, 150 000 példányban látott napvilágot. Ide sorolhatjuk a Műszaki Könyvnapokra megjelenő „Személygépkocsik elektromos berendezései” című szakkönyvet, amely 14 000 példányban ad ki a Táncsics Könyvkiadó.

Ha az idei könyvnapokra megjelenő munkákat nézzük, ezekből is kiderül, hogy a kiadók igyeke-nek kielégíteni a szakmunkások megnövekedett szakkönyv-igényét.

A műszaki könyvkiadás területén a Táncsics Könyvkiadóhoz az alsófokú szakkönyvek tartoznak. A kiadó ezeket elsősorban kezdő szakmunkásoknak, betanított segédmunkásoknak szánja, de vannak olyan kiadványai is, melyekben figyelembe veszi a szakmunkások megnövekedett igényeit.

Mondani szokás, hogy a jó szakkönyv szerszám a hozzáértő kezében. Nos, illetékes kiadók igyekeznek minél jobb minél használhatóbb munkaeszközöket adni szakmunkásaink, technikusaink, mérnökeink kezébe.

Vészjelzés

— Szege dről

Itt az új művelődési évad, kezdődik a kultúrotthonok élete, az ismeretterjesztés, hogy újabb százak és ezrek tudjanak meg bővebben a világ dolgairól, s tavasszal megállapítható: érdemes volt a hosszú téli estéket a művelődési otthonban töltetni.

A szege drői József Attila sugárfűti postás kultúrotthon vezetői is lelkesen készítettek elő az új évad tervét. Idővel az intézmény nemcsak a helyi postás dolgozók, hanem az egész felsővárosi közönség valóságos második otthona lett; szabadakadémiáit évről évre többen látogatják, úgyszintén moziját, amelynek bevételeiből a népművelés költségeit fedezik. Így volt ez tavaly télig, amikor a légfűtő-berendezés gyengélkedni kezdett, ki-kihiagyott; a ki tudja hányadszor javított fűtő-berendezés pedig csak falta a tüzelőt, de meglepet nem adott. Érthetően csökkent a látogatottság. Az egyik neves egyetemi tanár előadó megfázott és panaszt tett a TIT-nél: ő többet nem ad elő a postásoknál...

Újra közeleg a tél, s a kultúrotthon vezetői attól tartanak: bár megkezdik az évadot, aligha tudják majd folytatni. Az SZMT által ígért új központi fűtésig még legalább két telet ki kell húzni. Sürgősebb segítség kellene, hiszen hidegben sem tudományos előadásokat tartani, sem mozit üzemeltetni nem lehet. Továbbá: javításra szorulna a kapu, amelynek pillére kilazult, szinte be lehet dönteni. Sok mindent kellene cserélni, hogy az otthon valóban otthonos legyen.

Talán a Szege drői Posta-igazgatóságnak sem közömbös, milyen állapotok uralkodnak a helyi postás művelődési házában. Ez ugyan hatáskörileg nem tartozik rá, hiszen a kezelésbe vételéről — ami célszerű lenne — mindmáig húzódt. De úgy gondoljuk, ez már nem csupán hatásköri kérdés, egy kissé postás szív kérdése is... Talán mégis el lehetne kerülni, hogy a környéken közkedvett postás kultúrotthon bezárjon, avagy megbetegedésnek tegye ki látogatóit... Érdemes ezen elgondolkodni — még nem késő... (gszl)

Kitüntetés

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa Szekeres Sándor nyugdíjasnak a munkásszolgálatban kifejtett csaknem 60 éves munkája elismerésül, 80. születésnapja alkalmából a Munka Erdemrend ezüstfokozata kitüntetését adományozta.

A kitüntetés dr. Zsuffa Szabolcs, a Postások Szakszervezete mb. főtitkára nyújtotta át. Jelen voltak a kitüntetés átadásánál régi harcostársai közül Gyagyovszky Emilné, Mehringer Rezsőné, valamint az elnökség tagjai.

FELADATAINKRÓL...

A szervezési és káderosztály a megyetitkárok, politikai munkatársak és a függetlenített szb-titkárok részére kétnapos tanácskozást rendezett. Napirenden szerepelt: a szocialista munkaverseny-mozgalom szervezési feladatai; a posta 1965. évi tervkészítésével kapcsolatos tudnivalók; az időszaki munkavédelmi feladatok és a télre való felkészülés.

Megvitaták a taggyűlések első félévi tapasztalatait alapján megfogalmazott feladatokat: nagyobb körültekintéssel, alaposabbal kell a jövőben előkészíteni a taggyűléseket. A tanácskozás résztvevői előadást hallottak „Néhány elméleti kérdés helyes alkalmazása a szakszervezeti mozgalomban” cím alatt.

Az alközpontok és mellékállomások doktora... Csulák Imre, a József Távbeszélő Üzem műszerész naponta 8-9 vállalat alközpontot ellenőriz és javít.

Új verseny van kialakulóban...

Budapesti tapasztalatok

Az elmúlt években szám-szerűségében és tartalmában jelentősen fejlődött a szocialista brigádmozgalom, s ez reális alapot adott a magasabb szintű versenyformák-nak. A fejlődést segítették a SZOT 1962-ben kiadott, a mozgalomra vonatkozó irányelvei, amelyek alkalmazását a posta területén külön végrehajtási utasítás szabja meg. A „Szocialista munka műhelye, üzeme, osztálya” címe-kért folyó munkaversenyben 1963-ban még csak helyenként tapasztaltunk törekvéseket, így a Budapest 72. sz. postahivatalnál, a Központi Javító Üzemnél és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság osztályainál, illetve üzem-nél. S egy év múlva, 1964-ben már 501 brigád 4438 fővel, 14 osztály és 16 üzem 2432 fővel küzd a fenti címek elnyeréséért, megtartásáért a budapesti postaszervek-nél. E mozgalmat a budapesti bizottság figyelemmel kíséri és esetenként elnökségi ülésein — így legutóbb 1964. augusztus 22-én — külön napirendi pontként vitatta meg.

A nagyobb célokért folyó verseny szervezésekor helyesen kell bizonyul, hogy csak ott célszerű erre gondolni, ahol a dolgozók többsége már küzd a szocialista brigád címet, vagy pedig már elnyerte. A versenyforma meghatározásánál döntő feltétel az önkéntesség szigorú szem előtt tartása. Ez annyit jelent, hogy a dolgozók maguk határozzák meg, mely időszakban, milyen címért kívánnak versenyezni, s maguk választják meg egységük vezetőjét. Ez a gyakorlat a Központi Távíró-hivatalban, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságnál, a Teréz- és József-üzemben, a Központi Javító Üzemben és a Budapest 72. sz. postahivatalban.

Az értékelés alapját mindenkor a naplók tartalma adja. Helytelen lenne azonban itt valamiféle sablonhoz ragaszkodni. Mindenkor figyelembe kell venni a kollektíva összetételét, munkahelyét és minden olyan mellékkörülményt, amely nehezíti vagy könnyíti a nemes törekvéseket. Helyes, ha minden esetben a fontosabb eseményeket akkor jegyzi fel, amikor azok megtörténnek. Cél, hogy a napló hűen tükrözze a kollektíva életét, tevékenységét. Jó módszerként említjük, hogy a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság kiküldöttjei — az üzemeknél, hivataloknál tartott szemlék során — az egy-égek munkájáról alkotott észrevételeiket, javaslataikat a naplókban rögzítik.

Szentirmai János

MAGYAR—FINN

POSTAI MEGÁLLAPODÁS

Kövesi Béla, a Magyar Posta vezérigazgatója finnországi tárgyalásainak eredményeként a magyar és a finn postai szervek közötti postai és távközlési kapcsolatok könnyítését tartalmazó megállapodást írt alá.

Vincze István, hazánk helsinki ideiglenes ügyvivője fogadást adott a magyar postaiügyi küldöttség tiszteletére.

Irigylem magyar kolleganőimet...

Hogyan élnek, dolgoznak a francia postások

Ginette Fougerson két hetet töltött el egy francia szakszervezeti delegáció tagjaként hazánkban, s három napig szakszervezetünk elnökségének vendége volt. A látogatás végén interjút adott a Postás Dolgozók Ginette szaktársának, aki egyébként Párizs 15. Csekkleszámoló Hivatalának dolgozója, s az ottani szakszervezeti bizottság tagja.

— Hol járt és mit tapasztalt postai szempontból nálunk?

— Voltam a Budapest 62-es, a székesfehérvári, dunajvárosi postahivatalokban, s megállapítottam, hogy a munka intenzitása önöknél sokkal kisebb, mint nálunk, Franciaországban, olyannyira, hogy az alkalmazottak pihentebbek látszanak, s ez bizonyára szerencsés hatással van egészségi állapotukra is. Franciaországban — de különösen Párizsban — ahol a forgalom igen jelentős, maximális teljesítménnyel dolgoznak. Erre kényszerítenek bennünket kevés, gyakran gyakorlatlan személyzetrel. A munkahelyek önöknél tiszták, tágasak, jól megvilágítottak. Igen meglepett, hogy felelős állásokban milyen sok a női vezető. Nálunk a sok akadály között szemléleti akadály is van ennek, mivel igazgatásunk véleménye, hogy a vezetéshez szilárd tekintély szükséges, s ezzel a nők nem rendelkeznek. Jelentős az is, hogy önöknél a vezetők és a beosztottak között szinte egyetértés uralkodik. Nálunk a postaigazgatás a felelős vezetőkön ke-

resztül gyakorol pressziót a személyzetre, hogy még többet elvégezzenek velük. Az elégedetlen alkalmazottak viszont a vezetők ellen fordulnak, olyannyira, hogy az általános hangulat robbanásig feszül.

— Örömmel és kissé irigyeskedve láttam, hogy a tanuláshoz nincs semmiféle korlátja Magyarországon. Franciaországban, ha már az ember egyszer befejezte tanulmányait, nehéz, fáradságos tovább művelődni. Hasonló érzést váltott ki bennem a postai szociális létesítmények tömege is. Irigylem magyar kolleganőimet a bölcsődékért, óvodákért, a zuhanyozókért, az üzemorvosi rendelőkért, kultúrházakért. Mindezt mi csak hírből ismerjük, de általában követeljük. S ami a legfontosabb, láttam, hogy a szakszervezet az állami igazgatással egyetértésben törekszik a postaalkalmazottak életének anyagi és erkölcsi javítására.

— Hogyan dolgozik a párizsi Csekkleszámoló Hivatal szakszervezeti bizottsága?

— Mi a szakszervezeti bizottságot szekciónak nevezzük. Van titkára, helyettese és gazdasági felelőse. A mi hivatalunkban 60 bizalmi működik. Végrehajtó bizottságunk havonta egyszer tanácskozik a bizalmiakkal együtt. Szekciónk vezetősége a legkarosabb aktívák közül áll, s azt vitatja, hogy milyen módon lehetne legjobban szolgálni a posta alkalmazottainak ügyét. Tanácskozásainkat

Ginette Fougerson nyilatkozik a Postás Dolgozó számára.

legtöbbször presszóban, vagy parkokban tartjuk.

— A francia postás szaktársak milyen célokért harcolnak jelenleg?

— Mindenekelőtt a fizetések általános emeléséért, úgy, hogy az árak emelésével összehangban legyenek. Követeljük a nőknél a nyugdíjazási korhatár 55 évre való leállítását, a nők vezető állásba való alkalmazását, a szakszervezet működési szabadságának biztosítását, mert a postaigazgatás egyre inkább támadja mozgalmi embereinket. Harcolunk az 1963-as jú-

liusi sztrájkellenes törvény eltörléséért. Követelünk bölcsődét, napközi otthont. Ott, ahol én dolgozom, 8000 nő tevékenykedik, nincs bölcsőde, orvosi rendelő, napközi otthon.

— Számos sztrájk révén sikerült kisebb béremelést végrehajtatnunk. A kézbesítőknel csökkentették a munkaidőt, de nagyon nehéz a harc, hiszen erős, ellentmondást nem tűrő, monopolista hatalommal állunk szemben — fejezte be interjúját Ginette Fougerson szaktársnő.

B. Gy.

Elnökségi ülésünk

Szakszervezetünk elnöksége augusztus 27-én tartotta meg ülését, amelyen a szervezési és káderosztályi jelentése alapján megvitatták az 1964. I. félévi szakszervezeti taggyűlések tapasztalatait. Megállapították, hogy néhány alapszerv szakszervezeti bizottsága — főleg Budapesten — nem végzett körültekintő munkát. A vidéki szerveknél bizonyos javulást állapítottak meg.

Az elnökség elfogadta a SZOT elnöksége 6/1963. sz. határozata alapján az öregségi és rokkantsági nyugdíjigénynek a munkahelyen történő felvételre vonatkozó javaslatot, majd meghallgatta a politikai iskolák 1963/1964. évfolyamának befejezéséről és az 1964/1965. évfolyam tervét, mint tájékoztató jelentéseket. Ugyanakkor elfogadta az elnökség a főkönyvelőség tájékoztató jelentését a szakszervezet 1964. I. félévi tájékoztatójáról.

Budapesti bizottság hírei

Augusztus 22-én a budapesti bizottság elnökségi ülésén megvitatták a „Szocialista munka műhelye, üzeme és gazdasága” és a „Szocialista brigád” cím elnyeréséért folyó versenyről szóló jelentést. Ugyanakkor megvitatták a munkáselevelek és a dolgozók panaszainak intézéséről készült jelentést is.

A postai üzemek, hivatalok alapszervei szeptember 4-ig negyvenhárom alkalommal rendeztek csoportos kirándulást, mintegy 3000 postás dolgozó és 1000 családtag részvételével.

A budapesti szakszervezeti bizottságok megkezdtek a szakszervezeti politikai iskolák szervezését. Az elmúlt évhez hasonlóan, lehetőség van új vezetők vettek részt.

hallgatók jelentkezésére is az első évfolyamra. Aki ezt már eredményesen elvégezték, azok részére megszervezik a második évfolyamot. Lehetőség van továbbképző tanfolyamok megszervezésére is. A hallgatók ebben az oktatási formában megismerkedhetnek az időszaki kül- és belpolitikai kérdésekkel. A tanfolyamok október hónapban kezdődnek.

Ez évben a fővárosi postai üzemekből, hivatalaiból 103 ifjú dolgozó töltötte szabadságát a balatonszántói ifjúsági táborban.

Augusztus elején, a budapesti bizottság négynapos kirándulást szervezett autóbusszal Csehszlovákiába. A kiránduláson eredményesen dolgozó szakszervezeti aktívák, hasonlóan, lehetőség van új vezetők vettek részt.

BRÓDY IMRE:

Felnőtt emberek

A férfi egyedül maradt. Fűt egyet és leült. Mit piszkál? — füstölt cigarettát. Nevel!... Hát, ne nevelj, ne óv, ne vigyázz rám... Felnőtt ember vagyok...

Es ivott! Cseresznye, rumot, konyakot, kevertet: császárkört rummal. Naponta hét-nyolc féldecit. Megszokta!

Mindig óra nélkül ébredt. Csak úgy magától. Nevetve szokta mondani: este bementem magamnak az időt, biztosabb vagyok, mint a velker!

Kidugta a lábát. Szokása szerint a lábával kereste meg a papucsot. Rettenetesen goromba tudott lenni, ha nem volt a helyén. Mindent szeretett a helyén találni. Nála mindennek helye volt, sőtétben is tökéletes biztonsággal tudott felöltözni.

Egyik este az asszony külön pénzt kért...

Megszokott mozdulattal zárta össze a köpenyét és indult az üveges szekrényhez. Bambán megállt. Az asztalon félig tele (vagy félig üres!) üveg, mellette pohárka. Megtöltve!...

Az asszony csendesen nyitotta az ajtót, a reggelit hozta. A férfi csak üres teát ivott reggel, de ahhoz ragaszkodott, hogy azt a felesége társaságában. Ilyenkor gondosan ügyelt, hogy az asszony eleget egyen.

— Hát ez? — mutatott az odakészített italra.

Rozika válasz helyett csak kedvesen rámosolygott.

— Látod, ez rendes dolog, Rozika. — Balkezevel átkarolta az asszony derekát, magához vonta. — Egészségünkre, kicsi anyám! — Szokása szerint hátrahajította fejét, nyelős nélkül dobta le a pohárka tartalmát. Büszke volt a „tudományára”. Az asszony visszahangozta: egészségedre! — és gyors mozdulattal megtöltötte a poharat.

— Jólesett, Ábris?

— Jólesett ez — mondta a férfi, de nem nyúlt a második pohárhoz.

Az asszony megfogta a poharat és felé nyújtotta, a férfi valami ingerültséget érzett.

— Most nem... nem kívánom.

— Majd tea után, jó?

Reggeliztek. Az asszony jókedvű volt, fesztelen. Evett. Közben jelentéktelen apróságokat újságot, az este nem tudtak egymással beszélni. A férfi szótlanul szürösölte a teát, bólogatott, a fejével biztatta. Szerette a hangját. Amikor nem korholta! Olyankor éles és kellemetlen volt ez a hang, valahogy felcsúszott, bántotta a fülét. Azt szokta mondani, húst lehet szeletelni vele.

Végzett a teával, előbbre tolt a csészét. Az asszony egy kis mozdulattal közelebb a konyakot. A másodikat.

A férfi ingerültsége visszatért.

— Nem... kívánom... Még egy... teát kérek...

A „második” érintetlenül maradt az asztalon.

Egész délelőtt valami megmagyarázhatatlan ingerültséget érzett. Nem találta az okát. A munka jól ment, a feje tisztább volt, mint máskor, és mégis... Valami piszkálta.

Útban haza Bélával, a szomszéd körzet postásával találkozott. Csaknem húsz percig álltak egy sarkon, egy újonnan megjelent könyvről cseréltek véleményt. Mikor tovább ment, meglepve vette észre, hogy fűtött. Nem dallamot, csak olyan félhangokat. Nyugodt volt.

— Nem csókolak meg, hagamzagom van.

— Fűtö-tyűlök rá — mondta játékosan a férfi —, imádom a hagymát, és megcsókoltam.

Az asztalon még ott állt a félig üres (vagy félig tele?) üveg, mellette a „második”. Elmosolyodott. Kiitta, aztán egy korty szódával leöblítette.

— Itt vagyok.

— Az jó, mert éhes vagyok, és már a bölcsek is megmondták, hogy éhség ellen legjobb az evés.

— Szomjúság ellen pedig az ivás — és az asszony megtöltötte a kiürült poharat. — Ezt én mondom.

A férfiban összerándult valami. Nem szólt. Az ebédet is szótlan ette végig. Néha, titokban, az asszony arcát kutatta, de nem látott rajta semmit. Elfogulatlanul mesélte a délelőtti eseménytelen eseményeit.

— Nem ittasd ki — szólalt meg az asszony, amikor a férfi rágyújtott.

— Nem.

— Nem esik jól? Rosszul érzed magad?

— Ugyan. Egyszerűen nem kívánom.

— Mindig kettőt szoktál inni...

— Most nem, most elég egy... az is sok volt.

— Lehetetlen, Ábris...

— Úgy teszel, mintha idült alkoholista lennék, megszokott adaggal. Iszom, amikor jólesik. Most nem kívánom, ennyi az egész...

Dühös volt. Biztosan az a barom Kemenes, az beszélte tele a fejt. Hát tévednek! Őt nem kell visszatartani, és nem lehet rábeszélni. Nevetséges!

Este nem ivott. Mert ott állt az asztalon. Az üveg és a teletöltött pohár. Pedig... pedig jólesett volna, kívánta. Olvasott félórásckát, ahogy ő szokta megjelölni: két cigarettányit! Kitűnően aludt reggelig.

Az üveg és a pohár másnap reggel is ott állt. Megitta. Délben nem nyúlt hozzá, és este sem. Így ment ez napokon át. Reggel egy pohárka, azt nem tudta elengedni, az kellett. A déli már nem hiányzott, az esti még igen, de azt csak azért hagyta el, mert az asszony többször is biztatta. Hát, nem! Csak, ha ő akar! Értsd meg végre: felnőtt ember vagyok, ha kívánom, úgyis iszom. Akkor és annyit, amennyi jólesik! Egyik este az asszony külön pénzt kért. Mire? Hát, elfogyott a konyak! Most nem kell, majd én szolok, ha... és nem szólt. Néhány napig kinlódott. Reggel. Egyik este az asszony ismét megemlítette a konyakvásárlást, és ő durván rákiabált: majd én szolok!

A fiatalasszony csendesen felállt.

— Felnőtt emberek... Hát...

Kolosné, a józan Kolos felesége, rámosolygott: kicsit szégyenkezve, mint akinek kilesték a titkát, de a másik csak a biztatást látta mosolyában.

Országjáráson TGX ügyben

Mivel a táviróforgalmunk jelentős része a Központi Táviróhivatalon keresztül bonyolódott le, szükségessé vált egy olyan hálózat létesítése, amely a jelenleginél gazdaságosabb, korszerűbb és a posta ez irányú gondjait gyökeresen megoldja. Ezt a célt az automata táviróhálózat, a TGX hivatott szolgálni. Előnyei közül, csak a legfontosabbakat említem meg:

a) a belkezelési idő lényegesen csökken, így a táviratokat előbb érkeznek a rendeltetési hivatalhoz,

b) évente megközelítőleg nyolcmillió áttáviratozás szünik meg és ezzel egyidejűleg csökken a csontkítások száma,

c) az automatizálás kapcsán megoldódik a Központi Táviróhivatal és a vidéki gyűjtőgócok helyiség- és létszámgigénye is,

d) a pont-pont közötti távirószolgálat önköltségének körülbelül 24–26 százalékát a bérköltségek képezik. A TGX-rendszer bevezetése révén felszabaduló bérköltségek rövid időn belül fedezik a műszaki beruházás költségeit.

A TGX-hálózat előnyei az alábbi példából is láthatók. Ha a Budapest 62. sz. posta-hivatalban feladnak Szegedre egy táviratot a pont-pont közötti rendszerben, akkor a felvevő hivatal táviróíróján leadja azt a Központi Táviróhivatalnak. Itt az irányító munkahelyre továbbítja, majd átadják a Budapest-Szeged összeköttetésén szolgálatot teljesítő távirásznak, aki továbbítja a táviratot Szegednek. E rendszer hátrányai: az áttáviratozások és az ehhez kapcsolódó belkezelési idők jelentősen növelik a feladás és a kézbesítés közt eltelt időt. Ezzel szemben az automatikus táviróhálózatban, tárcsázással közvetlenül a rendeltetési helyre irányítják a táviratot.

A távirószolgálatban a TGX lényeges színvonalnövekedést jelent — kezd Kántor Sándorné, a Pécs 1. sz. posta-hivatal távközlési osztályvezetője, majd így folytatja: — előnyei vitathatatlanok, hiszen a csontkítások száma is nagymértékben csökken. Kezelési szempontból is előnyös, mert a távirászás a végponttal áll összeköttetésben. Viszont kétségtelen, hogy a pont-pont közötti rendszerrel szemben a távirászköztől nagyobb figyelmet kíván, mert a gépet nem hagyhatják magára.

Milyen intézkedést fogantatottak az áramkörtől fegyelen érdekében?

A távirászközt részére néhány napon belül elkészülnek a figyelmeztető táblák: a kezelő bontás után 30 másodpercig nem nyomhatja le a hívógombot.

Mi okozta a legtöbb bosszúságot az áttérés során?

Kezdetben a hivatalok nem vették komolyan az irányítási számok fontosságát, a hibák elkövetői ezért az igazgatóság illetékes osztálya figyelemztették. Azóta e téren jelentős változás történt. Kezdeti gondjainkat csak tetőzte a távirászközt ellenállása az új rendszerrel szemben. Ma már valamennyien megértették a változás okát. Gyakori volt az olyan eset is, amikor a hivatalok nem figyelték a névadót, és így Pécsre került az eredetileg Debrecenbe szóló távirat.

Somfai Jánosné már nagyon sok jó és rossz hírt továbbított. Ő így vélekedik:

Bevallom, kezdetben nagyon féltem, de a gyakorlat az áttérés helyességét igazolta. Igaz, némileg növekedett az egy táviratra eső kezelési idő, de ennek ellenére késedelem nélkül továbbítottuk azokat.

Szekszárdon Moharos László, távközlési osztályvezető szerint:

Számunkra a kezdet nem volt megnyugtató. Több műszaki hiba jelentős zavart okozott. Ilyen esetben a leadott táviratok belkezelésénél 30 perc kiesés volt. Előfordult, hogy Pestnek kellett átadni a táviratokat, de azt a KTH-ban nem veszik szívesen. Egyes hivatalok tartós foglaltsága is gyakran okoz gondot — veszi át a szót Deák Ferenc szakértár.

Forgalmi statisztikát készítettem, ami némileg jellemző az általános foglaltságra. Megállapítottuk, hogy 8–17 óra között 151, míg 17–21.30-ig 152 táviratot továbbítottunk.

Hogyan alakult a belkezelési idejük?

Kétségtelen, hogy némileg növekedett, de ez eltérőül az egyéb előnyök mellett. Túlazás nélkül állíthatom, hogy mindannyian megszerették a TGX-et. Ehhez talán hozzájárult az is, hogy az üzembel helyezés előtt — a megadott időpontban — szorgalmasan gyakoroltunk a Központi Táviróhivattal.

Vidéki körutazásunk következő állomása Nyíregyháza. Az itt elhangzott megállapítások, jellegüknek fogva különböznek az előbbiektől. Már a beszélgetés első perceiben éreződött, hogy gondjaikkal egyedül küszködnek. A TGX-szel szemben tanúsított merev és egyoldalú magatartást csak alátámasztotta az a helyi rendelkezés, ami az automata táviróíró utasítás helytelen értelmezéséből adódott. Nevezetesen: a Debrecenbe és Miskolcra szóló névnap táviratokat nem adhatják le a közvetlenül, mivel azok TGX-be kapcsolt hivatalok. Ha az utasítást értelemszerűen alkalmazzák, akkor némi gondolkodás után kiderül, hogy a haránt összeköttetés esetén a pont-pont közötti rendszer a TGX mellett, igenis használható.

Az itt elhangzott panaszokból egy tarka csokorra való kerekedett, ami arról árulkodik, hogy még sok mindent nem tudnak a TGX-ről. Tesék néhány szál a csokorból:

A belkezelést nagyon növelte...

A TGX-nél egy kezelő van, nincs irányító...

Nem folyamatos az adás...

Nagyon sok az eredménytelen hívás...

Az utasítás szerint minden táviratért felelősek vagyunk...

A nem megfelelő szemléletből és a tájékozatlanságból származhatnak az ilyen gondolatok.

A forgalom zavartalan lebonyolítása érdekében mi mindent elkövetünk — mondja Szabó Lászlóné rendező a mátészalkai hivatalban.

Nagyon sok bosszúságot okoz az, hogy a kis hivatalok nem keresik ki az irányszámokat.

Hol fordultak elő ilyen figyelmeztetések?

Szamossályi. Mérek, Nyírcsahoj, Kőlece és Fehérgyarmat postahivatalokban.

Jelentették ezt az igazgatóságnak?

Nem!

Hallottunk olyan panaszt is, hogy az irányítási füzetben feltüntetett hívószámokkal sok a baj. Ugyanis a szám előtt egy 2-es számjegyet kell tárcsázni. De amíg erre rájöttek...

Milyen sok gondot okozott a TGX. Pedig a megoldás egyszerű, csak el kell olvasni az automata táviróíró utasítást.

A miskolci táviró forgalma, zsúfoltsága és létszáma

gondjai közismertek. A jövő év folyamán e gondokat egy csapásra megszünteti a létesítendő TGX főközpont. Dolgozni addig is kell. Szorgalmában és kötelességtudásában nincs is hiány. Van olyan jelenség is, amivel viszont nem lehet egyetérteni.

A közelmúltban, egy névnap csúcsforgalom zavartalan lebonyolítására a távirán 70 túlórárt igényeltek. Ebből kaptak 10-et, azzal a megjegyzéssel: „A kérdést oldják meg-csúsztatással”. Ez eddig rendjén is volna, csak arról feledkezett meg a szakvezető, hogy az előző névnap forgalom lebonyolítása után járó csúsztatások még a követel oldalán jelentkeznek. A táviró munkaköröndjain vajmi keveset segít a gyakorlaton dolgozók beállítása, mert lassan adnak, leghagyják a fejét stb.

A területi tapasztalatok alapján minden kétséget kizárva megállapíthatók az alábbi hiányosságok:

1. egyes középokú szervek nem nyújtottak kellő segítséget, a hálózatba bekapcsolt hivatalok részére;

2. a hivatalvezetők érdeklődését a közvetlen kérdések kötik le, mint pl. a felvételi, kézbesítési és hírlapok, hiszen a táviránál nem állnak sorba a felek;

3. a hivatalokban felmerült és megválaszolatlanul maradt kérdések tényének egyik oka az, hogy a Központi Táviróhivatal országos szintű értekezletére több hivatalvezető a kezelőket küldte el.

A népgazdaság és a posta szempontjából egyaránt nagyon lényeges, hogy a TGX-programot minél eredményesebben hajtsák végre. Ehhez azonban a központosítottnak és a hivatalvezetőknek a jelenleginél sokkal több és odaadóbb segítséget kell nyújtaniuk. Ez nem nagy kérdés, hiszen munkaköri kötelességük!

DOROSZLAI GYÖRGY

IRD,
OLVASD,
TERJESZD
A
POSTÁS DOLGOZÓT!

Lengyelországi képeslap...

A Lengyelország felé robogó gyorsvonat egyik kocsiában lelkes társaság utazik, s 59 magyar postás augusztus 4-én, kora reggel célhoz ért, Katowice-ba. Sok-sok barát várakozott rájuk a perronon, a lengyel kollégák, a vendéglátók. Hasonló ünnepi aktus zajlott le nemrégiben Budapesten is, amikor a lengyel postás dolgozók érkeztek meg vendégként... Ez a köicsónös baráti látogatás immáron évek óta tart, tradícióvá lett.

A helyi postaigazgatóság vezetője hamarosan reggelizőasztalok mellé invitálta a társaságot. A csoport minden tagjának személyesen nyújtott át egy-egy szép szál rózsát. Programismertetés, s röviddel később két autóbusszon robogunk az első kirándulásra. Erdők, zöldellő kukoricatáblák mentén visz az utunk, s megérkezünk Auschwitzba. Valamikor — nem is olyan régen — négy millió embert „kirándultattak” ide úgy, hogy soha többé nem tértek vissza otthonukba. A krematóriumok füstölő kéményein át figyelmeztették borzalmas halálukkal a világot a nagy veszedelemre. S ez a figyelmeztetés ott maradt a múzeumokká alakított kintókamrákban, az üvegfalak mögött felhalmozott emberi hajtömegben, s az abból szőtt szörnyekben, a szerencsétlenek bőréből kötött könyvekben, a kis gazdájukat elvesztett játékokban, az ezernyi művésztagban. S ott az emlékmű. Négy millió ember borzalmas halálának mementója.

Voltunk még egy hasonló szomorú helyen — a palmiri erdő tömegsírijánál: 40 000 áldozat csontjai vándorlók itt a fasizmust, a háborút öröklötték. A tragikus érzéseken túl a néma és elgondolkodó magyar postásarcokra láthatatlan betűkkel íródott: Soha még egyszer ilyen, a békeharcnak még erősebb katonájára leszek. Néma eskü, közhelyek nélküli fogadalom fogalmazott meg 59 magyar postásban, s ki tudja, hány olyan emberben, akik ezeket a borzalmas helyeket ma, mint kirándulókat, turistákat keresik fel...

A következő program: tíz nap egy Zakopanétól hat kilométernyire fekvő üdülőben. A vezetők itt is virágcsokorral fogadtak bennünket. Majd újabb érdekességek részeseivé lettünk. — Elkísérték bennünket az 1935 méter magasban fekvő Morskie-Oko tengerszemhez. Egy másik napon a Guba-Lufka hegyre kirándultunk. Itt élvezettel napoztunk, s gyönyörköd-

EMLÉKEZTETŐ!

1967-ben
100 éves a Magyar Posta.

Nevezetes változás napja volt a Magyar Posta történetében. 1867. május 1-e. Ezen a napon jelent meg a: Rendelvények a magyar postahivatalok számára. Szerkesztve a kereskedelmi minisztériumban! 1. száma. Szerdai napra esett ebben az évben május 1., amint erről a rendelvények címlapja tudósít.

Gorove István földművelés-, ipar-, és kereskedelmi miniszter felhívására indul meg a magyar és német nyelven szerkesztett hivatalos lap, amely a magyarországi posták igazgatóságában bekövetkezett változást a következőképpen jelenti be:

„A kormány az előleges intézkedések időtényező kereszttüvelte után, a magyarországi és erdélyi posták és táviradók igazgatását, mai nap átvette.”

A felhívás ezután rámutat arra, hogy a nemzet régi óhaját teljesült az átvétellel és a nemzet osztatlan rokonszenvével kell találkozni a posták és táviradók intézetének abban a mértékben, melyben az a többi, érdekek között oly fontos és naponként fejlődő közérdeket képvisel.”

Mély kötelességérzetet kíván meg ezután a felhívás valamennyi hivatalos közegét, amely egyrészt a Fejedelemtől (ezt a szót használja a német Monarchen uralkodó szó értelmeben) méltó várakozásának másrészt a nemzet jogos reményének megfelelően.

Ugy véljük, hogy nyelvi érzékenysége mellett, a felhívás további részeit azért is célszerű szó szerint idézni, mert az abban foglaltak a megjelenéstől eltelt, csaknem egész évszázad alatt, időszűrősegből semmit sem veszítettek.

Beszéljen tehát maga a felhívás:

„(A minisztérium) kötelesnek érzi magát a posták és táviradók hivatali karának, mindenek előtt emlékeztetőre hozni, miként alig van közérdek, melynek fejlesztése a helyes és pontos eljárás által inkább volna eszközölhető, mint a kezelőikre bízott posta- és táviradók. A népek minden életágában jelentkező érintkezési szükség, a mindinkább élénkülő kereskedelmi forgalom, e két ügy vezetésében a legnagyobb szorgalmat s pontosságot teszi mellőzhetetlenné, és viszont a fokozott munkásság ez érdeket s általuk az állam összes szellemi és anyagi tőkéjét növeli. — Mindez előnyösen hat vissza még az ál-

lam bevételre is, melyeknek ezúton való szaporítása csak közmegelegedésre számíthat.”

Milyen követelményeket támaszt a közönséggel való érintkezés kapcsán?

„A posta- s táviradi hivatalok kötelességei legfőbbjei közt meg kell most azonnal a közönséggel való érintkezésben az előékeny és tapintatos magaviseletet említenem. Nincs hivataloskodás, mely a közönséggel sűrű érintkezést feltételezne, mint a posta-kezelés; s ha tudva van is előtte, hogy ez érintkezés a postatiszték egész türelmét veszi sokszor igénybe, mégis azokat a kímélet s előékenységek egy pillanatára sem hagyhatja el. Az ily magaviselet a leghathatósabb eszköz leendő arra, hogy a közönség is óvatossá kerüljön mindent, mi viszont a hivatalnok méltó panaszára adna okot. Nem fogják tovább feleltetni a posta- és táviradi hivatalok, hogy minden mulasztás, mely hivatalos körökben történnek, az államnak kívül egy magánérdeket is sért, mely sérelem sokszor végrehozhatatlan nagy elkedvetlenedést támasz, mely sokszor kis munka- vagy időáldozat, kikerülhető lett volna. Szóval ne felejtsek el,

hogy kötelességüket akkor teljesítik legteljesebben, midőn a közönséget a hivatalos érintkezésekben, a lehetőség kielégítik.

Befejezésül a felhívás lelkiismeretességére, megfeszített munkásságra kéri az összes posta- és táviradi közegeket.

Jelentős további lépés volt a magyar igazgatás alá került magyarországi és erdélyi posták vezetőjének kinevezése. Erről a rendelvények, május 18-án szombaton megjelent második számában Személyzeti tudósítások címszó alatt az alábbiakat olvashatjuk:

„Ő császári és apostoli királyi Felsége f. évi május 4-én kelt legfelsőbb elhatározásával Gervay Mihály nagyváradi postaigazgatót a földművelés-, ipar- és kereskedelmi minisztérium postai osztályába „országos főpostaigazgatói” címmel osztálytanácsossá legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.”

Lehetséges, hogy a későbbiek során nem találták osztrák szempontból szerencsésnek ezt a legfelsőbb elhatározást, mert a császári igazgatás alól felszabadult magyarországi posták osztrák jellegét Gervay nagyon gyorsan eltüntette.

JEL.

Az elfekvő anyagokat
basznosítják

Ismerve a posta anyagellátási nehézségeit és a takarékosági felhívást, amelyet a Budapesti Távbessző Igazgatóság adott közlékre, brigádok alakítottunk a nélkülözhető kábelek felkutatására, kitermelésére. Az alközponti üzemnél kábelhiány mutatkozott, s értesítettük vezetőnket, a KISZ-szervezetet vállalkásunkról. Tíz-tíz fős brigádok szerveztünk, s örömmel jelenthetjük: meglehetősen nehéz körülmények között, 1020 óra alatt, 5262 méter hosszú, 42 erű olomszwitch kábel termelt ki két KISZ-brigádunk. 3112 méter kábelt lefejtettük az olomburkolatot, s 15 q ólmot beszolgáltattunk a Posta Anyaghivatalnak. E munkából derekasan kivették a részüket: Demeter Endre, Sándor József a Teréz-üzemből; Szabó Lajos, Nagyváthy István, Rózsahegy Tamás, Bárány László a Teréz crossbar-ból; Burmeister János, Török Bálint, Gál Attila, Hollósi Gyula és Csikós Mihály az alközponti üzemből. A Teréz üzem részéről Boldizsár Mihály nagyszemélyen irányította a munkákat.

Füzesi Zoltán
alközponti üzem

tünk a messzeségben magasodó Tátrában. Nagyszerű élmény volt, amikor a drótkötélpálya fülkéjében eljutottunk az 1988 méter magasnak fekvő Kasprovy kilátóhoz.

A tíz nap kezdetén nehezen indult a barátság a környék üdülőiben pihenő lengyel szaktársainkkal, de néhány nap múlva már együtt táncoltunk, szórakoztunk, sétáltunk. A szakács igyekezett kedvünkben járni. Kérésünkre uborkasalátát készített, amely körül szinte tudományos vita zajlott. Mi győztünk, mert a csoportunkban levő asszonyok nem voltak híján a recepteknek.

Esős reggelre ébredtünk 15-én. Búcsúztunk az üdültől, a vendéglátóktól és a frissen szerzett barátoktól. A cél Krakó. Wawel, a királyi vár. Meglepetésünkre az idegenvezető magyar származású volt. Így könnyű volt bemutatni és elmondania a vár, a múzeum nevezetességeit, amelyek szinte az egész lengyel nép történelmét magukban foglalják. Láttuk a gyönyörű berendezéseket, az arannyal díszített hatalmas gobelineket — amelyek anyagi értéke szinte felbecsülhetetlen. — A lengyel nemzet vezetőinek, királyainak sírboltjait. Másnap találkoztunk Sumiga elvtárral, a Lengyel Postászsakszervezet elnökével is.

Varsóba érkezünk. Új turistaszállónak kaptunk helyet. Láttuk a hős várost, amelyet a lengyel nép romhalmazon épített fel újjá és szebbé, mint valaha. Csoportokra osztottunk, hiszen a következő program sem kevésbé érdekes, mint az előzőek: Tapasztalatcsere a különböző postai üzemekben, hivatalokban. Voltunk a bel- és külföldi távbessző- és táviróközpontban. Láttuk, hogy milyen gyönyörű, új épületekben működnek a helyközi központok. Egy új, hatalmas központ is épül, amelynek átadására hamarosan sor kerül. Mint mondták, a tervezők nagy gondot fordítottak a zajmentesítésre, a világításra, a szellőztetésre.

A pályaudvari postahivatalban szembetűnt a szállítószalagok, elektromos targoncák sokasága. Lengyel szaktársaink itt nem gépesítettek többet, hiszen az állami szervek már jóváhagyták a prágai negyedben 1970-re felépülő új pályaudvart. Itt modern, korszerű pályaudvari postaszolgálat működik majd.

Varsó 1. postahivatalban ötven méter hosszú felvezetőmet láttunk, közepén nagy szekrénytel, amelybe a feladók már irányítva dobják levélküldeményüket, s innen csupán egy gombnyomással, szállítószalagon továbbítják azokat.

Ismét itthon vagyunk. Magunkkal hoztuk a nagy hegyek, szép fenyvesek, az új és a régi barátok kedves emlékét, sok-sok tanulságot, amelyeket soha nem felejtünk el.

BREBOVSZKY JENŐ

A Postás
Művelődési Ház

színvonalas

kultúrműsorokkal,
hangversenyekkel

várja
a postás dolgozókat

(Bp. VI., Benczúr utca 27.)

TERMELESI TANÁCSKOZÁSRÓL:

„... Különösebb jelentősége nem volt...”

Sopront ajánljuk tapasztalatcserére

Mi az üzemi demokrácia? Lehet-e szocializmust építeni enélkül? Fel kell a kérdést tenni, mert hiszen a Pécsi Postaigazgatóság néhány osztályvezetője ma, 1964-ben — úgy látszik — nincs meggyőződve az üzemi demokrácia létjogosultságáról. E téma körül hosszú órákig vitatkoztunk velük, mivel választ akartunk kapni arra, hogy a tanácskozáson felvetődő javaslatok, bírálatok nyomán milyen intézkedéseket tesznek az illetékes gazdasági és mozgalmi vezetők.

A pécsiek azt állították, bizonyították, hogy nincs semmi baj, minden a legnagyobb rendben. Arra azonban nem tudtak választ adni, hogy ebben az évben e fontos fórumokon mennyi és milyen probléma vetődött fel, s hogyan intézkedtek. Ez nem csoda, hiszen az igazgatóságon egyszerűen gazdátlan a termelési tanácskozáson tett javaslatok intézése. Eppen ezért az ellenőrzés szinte lehetetlen volt számunkra. Másfél óras munkával sikerült néhány termelési tanácskozási jegyzőkönyvet felkutatnunk az igazgatóság különböző osztályain. Tartalmuk már ad némi képet: hogy több vonatkozásban intézkednek olyan ügyekben, amelyek az igazgatóság hatáskörébe tartoznak.

Néhány jegyzőkönyvet, úgynevezett intézkedési kísérőlap egészít ki, amelyből kitűnik, hogy mit is intéztek. Augusztus 3-án a kaposvári automataközpont termelési tanácskozásán hangzott el: 3 éres kézbesző szinört hónapok óta nem kapnak. A kísérőlapból kitűnik, hogy az osztályok eredményesen intézkedtek. A szakszabási tanácskozás alapján az igazgatóság központos üzemmeléseket végzett, s a nem megfelelő földelőszondák miatt nem vette át a munkákat. A nagykanizsaiak termelési tanácskozása nyomán a víz tisztító berendezést hamarosan új, gázüzemű desztillátorral cserélik ki. Lukács Ferenc, a tolnai postahivatal termelési tanácskozásáról adott feljegyzésében kifogásolta: a hivatalvezető nem támogatja a szocialista brigádmozgalmat, a megyei hivatal vezetője saját kezűleg írta az ügyiratra: „Figyelmeztetni!” Persze, ebből nem derül ki, hogy a figyelmeztetés valóban megtörtént-e. Jó néhány feljegyzésben ezt rögzítették: „... a termelési tanácskozáson volt vitaszellem, őszinte bírálat...”, de hogy miről vitatkoztak és mit bíráltak a dolgozók, azt, úgy látszik, titokban tartják a pécsi igazgatóságon.

Dr. Mezei Aladár főtanácsos július 23-án Fonyód-fürdőtelep, illetve Balatonboglár postahivatalok tanácskozásairól írva megállapítja: nagy vita volt a fiatalok táviratkézbeseitők szolgálati és emberi magatartásáról. Utasítást adott a hivatalvezetőnek a vizsgálat megtartására, jelentés megtételére. Arra nem találtunk utalást, hogy egyáltalán mit intéztek. Dr. Simonfai László már egyszerűbben intézi el az erre vonatkozó témát: „a beszámoló során jó és rossz eredmények is megállapításra nyertek, dicséret és bírálat is elhangzott.” Ember legyen a talpán, aki ebből valamit is megtud. Dr. Pintér Mihályné Pécs 1. sz. postahivatal felvevő tanácskozásán volt július 21-én. A dolgozók szavát tették a szűkös, levegőtlen munkahelyeket, a békés napközbeni állítást, a WC-hiányt, a szerveztlenséget. A feljegyzés így szól: „... a felszólalók nagy része régi, ed-

dig meg nem oldott problémát vetett fel, így a felszólalásoknak különösebb jelentőségük nem volt, ellenben a hivatal, illetve az osztályvezetők passzív magatartását domborította ki.”

Hát itt van a kutya eltemetve. Olyan szemlélet ez, hogy a sokszor hangoztatott, a dolgozók által felvetett megoldatlan problémáknak nincs különösebb jelentőségük. Ezek után nem csodálkozunk, ha Pécs 1. sz. postahivatal legközelebbi termelési tanácskozásán senki nem szólna hozzá, merthogy minek?

Az igazgatóság területén a négy megyebizottságnak fogalma sincs arról, hogy azokban a problémákban, amelyek az igazgatóság hatáskörébe tartoznak, milyen érdemi intézkedést tettek. Így nem ellenőrizhetik a termelési tanácskozások hatékonyságát. Ezzel a véleményünkkel Paál József, az igazgatóság műszaki vezetőhelyettese is egyetért. Javaslataink: Menjenek el a pécsiek a Soproni Postaigazgatósághoz tapasztalatcserére!

A termelési tanácskozáson elhangzott javaslatok, bírálatok nyomában intézkedni minden vezetőnek kötelessége. Ez törvény! Üzemi demokráciáról van szó s nem kevesebből.

Bérces György

Ezentúl a Postás Dolgozóban esetenként egy oldalon foglalkozunk egy-egy postaiszervezet eredményeivel, gondoljaival. Célunk: dicsérettel és bírálattal segíteni az adott igazgatóság munkáját, a területén dolgozó szakszervezeti tisztségviselők tevékenységét. Azt szeretnénk, ha országjárásunk az érdekelteknek tapasztalatcserét is jelentene.

Erőfeszítések a tervek teljesítéséért

A Pécsi Postaigazgatóság ez évi munkássága és helyzete több vonatkozásban különbözik a korábbi évtizedszaktól. Ennek magyarázata elsősorban az, hogy a fejlődéssel járó igények és követelmények mindkét ágazat területén tovább növekedtek, de a szükséges feltételek részben elmaradtak.

A műszaki ágazat ebben az évben első esetben került abba a helyzetbe, hogy a Postavezériszervezetétől kapott teljesítményi terv keretében teljes egészében költségvetéssel alátámasztott hálózatos munkákkal tölthette ki. Mivel a kábelhálózat nem biztosított, a tervek teljes átvezetése vált szükségessé. A II. félévi munkatervben több millió forint értékben kábelmunkák szerepelnek, amelyek ha elvégeztetnénk, az egész évi teljesítményi tervünket teljesíthetnénk. Azonban kábelhiány miatt 1,5 millió forint elmaradással kell számolnunk teljesítményi tervünkben.

Az átmeneti anyagihiányok ellenére az I. félévben 104,8 százalékra teljesítettük tervünket. A II. félévre tervezett kábeles feladatokból az aléptiményi munkákat végrehajtottuk, amihez a betoncsöveket és egyéb anyagokat biztosítottuk. Azonban a kábelüzem által gyártott betoncsö-

vek minősége nem megfelelő, az átlagnál lényegesen nagyobb a törési százalék.

A postai és távközlési területeken nagy gondot fordítunk a fejlesztés, a beruházások előkészítésére. Jelenleg a pécsi új távbeszélő-üzem és a zalaegerszegi új automata központok bővítésének, valamint Siófok és Fonyód távközlési és postai fejlesztésének előkészítésével foglalkozunk.

A Kiváló üzem címért valamennyi műszaki üzem és távbeszélő-központ versenyez. Az elmúlt évi eredmények alapján három műszaki fenntartási üzem és három távbeszélő-központ összesen 15 ezer forint jutalmat kapott e cím odaítélése mellett. Az I. félévben a műszaki ágazat valamennyi versenyfeladatát teljesítette. Versenyt szervezünk a műszaki fenntartási üzemek között az egy órára jutó anyagmentes teljesítményi érték növelésére. A három legjobb eredményt elérő üzem dolgozói részére félévenként összesen 6000 forint céljutalmat biztosítunk.

A Pécsi Postaigazgatóság dolgozóinak az év hátralévő részében még nagy feladatokat kell megoldaniuk, hogy maradéktalanul teljesíthessék a terveket.

Paál József — Regös Sándor

A megyetitkár beleszó a tervek készítésbe...

Felkerestük Péter Ferenc elvtársat, a Postások Szakszervezete Baranya megyei bizottságának titkárát, hogy választ kapjunk néhány fontos kérdésre.

— A szakszervezeti szervek mennyiben veszik ki részüket a tervek kialakításából, végrehajtásából?

— Megkérdezésünkre és véleményünk nélkül szinte semmi sem történik az igazgatóság területén. Minden erővel igyekeznünk segíteni a tervek teljesítését. Megvizsgáltuk a beruházások helyzetét, és felhívtuk az illetékes felsőbb szervek figyelmét, hogy a tervek kialakítása körül sok a hiba. Van úgy, hogy egy-egy munkánál vashuzal vagy betonnyal miatt csak részben tudják a dolgozók elvégezni a feladatukat, s három-négy alkalommal is fel kell vonulniuk, amíg egy munkát befejeznek. Rámutattunk arra, hogy a kooperációval is bajok vannak. A Beloiannisz Híradástechnikai Gépgyár az alközpontok szereléséhez szükséges berendezések szállítását csupán a napokban kezdte meg, így el kellett térni a beütemezett tervtől. A MÁV-val közösen végezzük a távkábelépítést. A postaigazgatóság mint építető szerve, a kivitelező pedig a MÁV Építő Vállalat. A határidőt már régen lekésték.

— Szóval kell még tennem, hogy az igazgatóság területén

a nagy feladatokat húsz-harminc évvel ezelőtti munkamódszerekkel végzik dolgozóink. Gépesítés szinte nincs. Árokásógépről, billenős gépkezelőkről, emelődarukról csak újságban olvasunk. Persze, akad javítanivaló a saját portánkon is. A III. negyedévről az év utolsó negyedére tolták a pécsvárai postaportál építését. Az igazgatóság a téglát nem Pécsváradra, hanem Pécsre kérte, így az építanyagot Pécsről újabb vagonba kellett rakatni. Pécsváradra szállítatni.

— A munkavédelem terén is akad bőven tennivaló. Közösen az igazgatósággal végzünk vizsgálatot, amelynek alapján többek között a mároki postahivatalban tapasztalt túrhirtetlen állapotok miatt közöltük a helyi tanácsal: ha nem változtatnak záros határidőn belül a rossz körülményeken (vízes lakás, egészségtelen hivatal), kénytelen az igazgatóság a postahivatalt szünteteltetni.

— Végül a tervek készítéséről még annyit: Ez évben március 1-én a HALEP üzem dolgozói tudták, hogy december 31-ig milyen munkákat kell elvégezni. Aztán jött a családás. Azóta háromszor dolgozták át a tervet, s ma a dolgozók nem tudják, hogy holnap mi lesz a feladatuk. Az ilyen módszer, bizony, enyhén szólva zűrzavart okoz. Jó lenne ezen mielőbb változtatni.

A kézbesítés megkönnyítése...

A forgalmi ágazat teljesítményi értéktervét az I. félévben 99,8 százalékra, július végéig pedig 100,4 százalékra teljesítették, ami 410 m/forint túlteljesítésnek felel meg. Ebből hírlaptervünk 109,1 százaléka. Ez lehetővé tette, hogy a távközlési üzletágban jelentkező elmaradást ellensúlyozzuk. A távközlési üzletágban az elmaradás csökkentésére törekszünk: A távközlési vonalak állandó használhatóságát biztosítjuk, a helyközi távbeszélőszolgálatban a legképzettebb, legalkalmasabb munkások foglalkoztatjuk, a távolsági beszélgetések időtartamát pontosan mérjük, különös tekintettel a kis postahivataloknál.

A postaszolgálaton belül elmaradtunk a csomagforgalomban, s úgy véljük, hogy év végére sikerül pótolnunk az elmaradást.

A fejlesztéssel kapcsolatban jelentősek a gondjaink: A területen 300 községben nem működik postaszerv, annak

ellenére, hogy a lakosság és a helyi szervek igénylik a postai szolgáltatásokat. Az új postaszervek létesítésének azonban több akadálya van. A nehézségek ellenére ebben az évben három új fiókpostát létesítettünk és tíz ingatlant megvásároltunk. Fejlesztési tervünk végrehajtása során 24 összeadó géppel láttuk el a nagyobb hivatalokat. A kézbesítésszolgálat megkönnyítése érdekében Pécsen ez ideig 3500 csoportos levélsekre nyitottunk fel, s év végéig további 2000-et. Ezt követően Pécs egész területén levélsekre nyitunk új, valódi kézbesítést tervezünk. Sok gondot okoz kis mérlegeink elavultsága. Azokat már nem is hitelesítik, viszont selejtezésüket mérlegek hiányában nem tudjuk megengedni. A gépi rendszerű levélsekre nyitunk új formán nincs tartalékunk, így az új igények kielégítése szinte megoldhatatlan, de a meglevők felújítása is nehézkes.

Dr. Szalay József

Ami jó Pesten — nem jó Pécsen

A Pécsre ritkán látogatót mindig újabb és újabb meglepetés várja.

A korszerű hírlapárúsító fülkét — országos szinten a Budapesti Postaigazgatóság megrendelésére — jászberényi vállalat készíti. Eddig nincs is baj. Viszont a kivitelező — típusú alapján — a fülkét földkábeles elektromos csatlakozással szállítja. Pécsen számos helyen, a villamos hálózat jellegéből adódóan, nem lehet vagy nem gazdaságos földkábeles csatlakozás útján a hírlapárúsító fülkét a villamos hálózathoz bekapcsolni. A függőben levő kérdés mielőbbi megoldása érdekében a városi tanács engedélyezte a tetőtartós csatlakozás kivitelezését. A Pécsi Postaigazgatóság illetékesei mindent elkövetnek, hogy kivitelezőt találjanak. Fáraozásuk eredménytelen maradt, mert a fülkék

műanyag tetején lyukat kell fúrni a tetőtartós csatlakozó részére. Ez érintésvédelmi szempontból — a beázás veszélye miatt — igen kockázatos dolog. Az ebből származó balesetekért a felelősséget senki sem vállalja.

Pécsen 1967-ig további 13 fülkét szeretne fel. A postaigazgatóság az új fülkék villamosítása érdekében évek óta eredménytelenül tárgyal és levelezett a közigazgatási szervekkel, valamint az áramszolgáltató vállalattal. A hosszú idő óta meglevő áldatlan állapotok felszámolására javaslatot tennék: a területi igazgatóságok a fülkét a Budapesti Postaigazgatóság kihagyásával — a helyi műszaki adottságokat is figyelembe véve — kövessék a kivitelezőnél rendeljék meg.

Ez a legegyszerűbb megoldás...!

— dgy —

Postai Érdekességek Cseppeken

1700 éves fürdő...

Ott terül el a Postaigazgatóság udvarán, és a postások mégsem használják: nincs benne víz! Se hideg, se meleg. Talán ez az oka, hogy a postás dolgozók egy részének sehogys sem tetszik, ahogy itt a fürdőt szépítgetik? Alig hiszem. Pedig sokaknak nem tetszik, vagy hogy pontosabban próbáljuk meghatározni: sokan nem értik meg az itt folyó izgalmas munkát, csak a „piszmogást” látják, hiszen az archeológus munkája mindig óvatosságra, körültekintésre kényszeríti. „Csak tőrjék a földet néhány kodarabért...”

„Bizony, sokan csak ezt látják!” — mondja Dankó Imre, a Janus Pannoniusról elnevezett Baranya megyei múzeum igazgatója — „talán, ha tudnák, ha megérték... A római kori város, Sopianae polgárságának életét kutatjuk e kövekben, az egyszerű emberek életmódjára akarunk következtetni... Fürdők, műhelyek bukkannak elő... Fürdők, amelyek kísértetiesen idézik a ma is használatos saunát... Mert ez a munka csak része egy nagy jelentőségű egésznek, amely idegenforgalmi érték, mint a Zsolnay-porcelán, vagy a római sírkamrák. Ha ezt megértik...”

Aztán kevésbé keserűen megvallja, hogy azért vannak, akik megértik és segítséget is nyújtanak a munkához.

Békesség a „Béke” brigádban

Békesség és a fentebb olyannyira hiányolt megértés uralkodik a „Béke” brigád tagjai között. 12 férfi, 20 évtől 52-ig, azaz hogy, van közöttük egy húszesztendős, a többi már feltehetően harmincnak. 1959-ben alakult meg, és 1960-ban elnyerte a szocialista brigád megismerő címet. És 1961-ben ismét... 6-6 hónap kimagasló munkája előtt hajtja meg fejét az elismerés, hogy azután 1963-ban ismét most már 12 hónap munkáját jutalmazza a szocialista brigád címmel, brigádzászlóval, 2000 forint jutalommal és a tagok egyéni brigádjelvényével. Ádám János, 41 évi becsületes munka után úgy megy nyugdíjba, hogy magával viszi a brigádjelvényt, a brigádtagok ajándékát és kollégáinak szeretetét. És így búcsúznak mindenütt a távozótól: szeretettel, megbecsüléssel, megértéssel. És a megértés hozta a húszesztendős fiatalembert is a brigádba. A papa betegség miatt kivált és Monostori József brigádvezető így szól a fiúhoz: „Állj apád helyére. És ha ma még nem is tudod őt pótolni, majd mi segítünk.” Segítenek. Neki is, egymásnak is, ez a titkuk...

1964 júliusában a „Béke” brigád félévi értékelésén ismét első helyen végzett!

Kicsi a klub, de...

Mi tagadás, nem valami impozáns épület. Szerényen (és kopottan!) húzódik meg az alacsony kapu felett a tábla, amely jelzi, hogy itt van a pécsi postások „othona”. Aztán belépés és egy kissé megfigyeléssel a kivülrekezd épületóriásokról. Élet van itt, eleven, nyugtató élet. Néha kicsit zsúfolt? Igaz. Jó volna valami nagyobb? Hát bizony jó volna, de még sok minden van előtte, fontosabb, és a postások ezt megértik. Jó volna — mondják, de kevés akad, aki morogna miatta. Így is szeretik, különösen a kert, a föléje boruló hatalmas, árnyékot adó fákkal, no és — a kuglipályával. Körben feliratok büszkélkednek: hetet egy csapásra!

Halló, itt Pécs

Büszkén magasodik a tv-torony az égre, messziről hirdetve az összefogás erejét, amely képes volt előbbre hozni az időt. Nem hangzik el innen a szó: halló, itt Pécs! — és mégis, minden képen, melyet az állomás sugároz, benne e mondat, és a mondatban a jógos büszkeség: mi, itt dolgozók is tettünk érte, és nem is keveset. Sugár Gusztáv állomásvezető és Kuhn Béla üzemmérnök szinte újra és újra nehéz napokat, amint mesél. Szerényre fogják a szót, nem beszélnek érdeméről, nem kérnek elismerést, csak egyet: jaj, ne higgye senki, hogy elsiettek valamit, a berendezés kitűnő és a megnyert esztendő tapasztalatai gazdagon fizettek. És hogy ez mennyire igaz, azt talán egyetlen adattal is elegendő bizonyítani: 6 hónap alatt, 1200 óra adásidőben a belső üzemszavár öt perc alatt maradt! És ők mégsem erre büszkéek, hanem arra, hogy a törzsgárda, amely nekifogott, hogy Pécs városnak és környékének megteremtse a tv élvezetének lehetőségét, ez a törzsgárda ma is a helyén van, itt dolgozik!

P... p... p...

Még csupán beszélnek róla, csak most tervezik, de már egy kicsit él, dobog a szív alatt, jelzi létét, mint a holnap érkező újszülött. Első lesz az országban a pécsi postapresszó, s ha ma még a levél megírása után szét is kell tenni, hogy postára kerüljön az üdvözlőkártya, holnap már valóság, új szín a város életében. Gazdagodik e szépséges város és ehhez hozzájárul itt és mindenütt a pécsi postás dolgozó lelkes hada is. A bélyegeket megtakarítva, ezután küldi szívélvess üdvözlőjét valamennyiüknek e sorok frója Postai érdekességek cseppeken: cseppekből áll a tenger!

Bródy Imre

Hogyan lehet művelődni — könnyűszerrel?

„Mindig időszerű témát, mindig újabb formák között, és újabb módszerekkel, lépést tartva a rohamosan fejlődő eseményekkel!” Így fogalmaztuk meg idei áprilisi számunkban azt az elvet, amelynek alapján a Benczúr utcai Postás Művelődési Ház vezetősége az ismeretterjesztést, kiáltóképp a Postás Szabadakadémia előadásait szerkeszti. S jelentős részben ennek az elvnek a megvalósulását látjuk most, amikor a művelődési ház 1964—1965. évi tervével ismerkedünk. A tavalyi 163 előadást 13 500-an látogatták. Mit kínál az akadémia erre az évadra a nagy számú érdeklődőnek?

A maya kódextől — a kibernetikáig

A terv összeállításánál a művelődési ház vezetősége — helyesen — a tavaly megejtett széles körű közvéleménykutatást vette figyelembe. Ezért a szabadakadémia természetudományi tagozata az idén — szemben a tavalyi jellegtelenséggel — az egyik legmodernebb tudományágat, a kibernetikát ismerteti meg a hallgatókkal. Az első előadás a maya kódexek megfejtéséről szól majd — s ebből kiindulva ismerteti a sorozat a kibernetika vívmányait, az elektronikus számológépeket, a modern technika csodáit, alkalmazásukat az egyes iparágakban és az űrhajózásban. Az előadásokat neves hazai szakemberek tartják.

Ugyancsak a tavalyinak folytatásaként indul a filmvetítéssel szemléltetett tudományok témakörét tartalmazó, azonban aktualizálva, olyan világnézeti-erkölcsi kérdések köré csoportosítva, amelyek valóban érdeklik, izgatják az embereket. Izzítóit csak néhány előadás címe: Anyag és szellem, A modern tudomány és a vallás, A technika és az ember, A család eredete és fejlődése, A szocialista erkölcs társadalmi előfeltételei és követelményei.

Vitatkoznak Aragonnal, Jevtusenkovval

A művészettörténeti és világirodalmi tagozat előadásai a tavalyiakhoz kapcsolódnak — ezeket is vetítések, illetve

neves művészek fellépései tarkítják —, századunk festészetének és irodalmának problémáit tárgyalják. Hallgatóik a szakterület legjobb ismerőinek, művészeti és tudományos életünk kiválóságainak előadásából megismerkedhetnek a többi között a XX. század eleji új képzőművészeti törekvésekkel, az absztrakt irányzattal és bírálatával, a szocialista realizmus problémáival a képzőművészetben, Aragonnal, Hemingwayvel és a legújabb francia, illetve amerikai irodalom kérdéseivel, a XX. kongresszus óta kialakult modern, szovjet líra legjelentősebb képviselőinek (Jevtusenko és társai) munkásságával, a modern nyugati drámaival. A földrajzi tagozat programjának összeállításánál főként azt vették figyelembe, hogy dolgozóink ma már utaznak, Európa legszebb tájaira eljutnak. Az előadások — nem utolsósorban a közvéleménykutatás alapján — a külföldre utazókat is tanácsal akarják segíteni, hogy hol, mit érdemes megnézni.

E négy szabadakadémiai tagozaton kívül folytatódik a Szülői Akadémiájának előadásai, külön-külön az általános és középiskolások gyermekei szülőinek. Felszabadulásunk 20. évfordulójának ünnepe alkalmával időszerűvé az MSZBT akadémiajának megindítását, ennek illusztrált előadásai a Szovjetunió mai gazdasági és kulturális életével foglalkoznak majd. A posztaszerveket és kollégiumi fiatalok számára tovább folytatnak az ifjúsági, valamint kollégiumi előadások, részben szakmai, részben földrajzi, képzőművészeti, zenetörténeti, világirodalmi és történelmi tárgykörből. Számukban és témakörükben is bővülnek a TIT József Attila Szabadegyetemével közösen rendezett előadásorozatok. A speciális kollégiumok címe: Homérosz, Dante, Zeneesztétika, Lakásművészet és Nemzetközi kérdések. Ez utóbbinak előadói a legnevesebb magyar külpolitikai újságírók.

A program tehát gazdag, országos méretűben is kiemelkedő, amennyiben a legkülönbözőbb rétegek érdeklődésének sokoldalú kielégítését igéri. A szabadakadémia — és a többi sorozat — előadásai a művelődési ház területi jelle-

génélt fogva természetesen nemcsak a postás dolgozókat, hanem a környék lakosságát is várják. Mégis elsőrendű érdek, hogy a rendezvényekre a postás dolgozók minden rétegéből felfigyeljenek, törekvésük sorában megfelelő számban legyenek postai dolgozók. Mit tesz ennek érdekében az intézmény?

Összefoglalás — közügyben...

Amint dr. Káldor János igazgató elmondja: a tájékoztató füzet kiküldésén túl a vezetőség minden tagja felvesszi a kapcsolatot 3—4 postai üzem, illetve szolgálati hely szakszervezeti bizottságával, szakszervezőivel, külön ismeretve velük a programot. E munkában természetesen részt vesznek a művelődési ház függetlenített munkatársai is. A szakszervezeti központ az szbittkároknak küld ki levelet; segítenek a szakszervezet instruktorai is. A művelődési ház ismeretterjesztő programját a VI. kerületi Pártbizottság, valamint a kerületi és a Budapesti Nótanács a maga ügyének vállalja. Emellett mintegy 3000 lakáscímre jut el a művelődési ház havi hirdója.

A közönség, az érdeklődők szervezéséért tehát mindent megtesznek. A hallgatóság rövidesen megmutatkozó összetétele s az évad végi eredmények döntik majd el: elegendő volt-e ez az erőfeszítés. Addig sem kétséges: postai vonalon elsősorban a hivatalvezetők és a szakszervezeti bizalmiak aktivitásától függ, mennyiben találja meg ez a nagyszerű, szakszervezetünk központi művelődési házához méltó program méltó közönségét is.

G. SZABÓ LÁSZLÓ

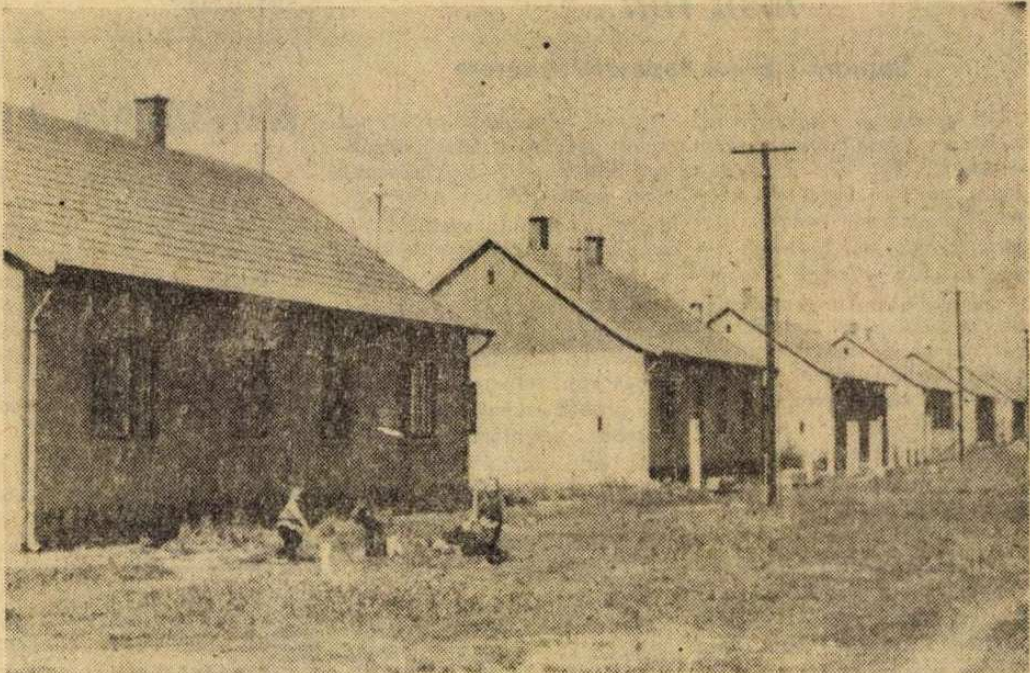
POSTASZERVEK

rendezvényeiket, báljaikat

a Postás Művelődési Házban is megrendezhetik (Bp. VI., Benczúr u. 27.)

Levegőtőlük hívták

Öntevékenység — enyhülő lakásgond

A postások utcája

Szinte állandó napirendi téma nálunk a lakáskérdés. A postások segítségét vártak szakszervezetüktől, a megyebizottságtól. S megszületett a gondolat: kis lakást kellene építeni. Heten a kérelmezők közül vállalták a kötelezettségeket. Az akcióhoz más szakmák is, így a vasutasszakszervezet is csatlakozott. Mindez még 1962-ben történt. Aztán kezdődött az utánjárás: kivitelezőt találni. Sikerült. Elintéződött az is, hogy az építetők a 94 ezer forintos költség 25 százalékos előlegeből mintegy 3500 forint értékű munkát végeztek el, így az alapárakaszt, feltöltést, padlástapasztást. A vonatkozó rendelkezések szerint a házhelyterítést is egyéves részletben engedélyezték. Majd jött az újabb akadály: a vízhalózat építése.

Csorba József megyebizottságunk tagja időt, fáradságot nem kímélve, elintézte,

hogy a honvédség árokkásógépével rövid időn belül kiásták a vízvezetékárat. Az OTP és a telekkönyvi hatóság is — látva a nagy aktivitást — leegyszerűsítette ügyvitelét, s az eredmény: 1964-ben 96 újabb épített adta be kérelmét megyebizottságunkhoz, s közülük 40 család már szeptember 15-ig el is foglalta új családi fészket, a többi pedig folyamatosan 1965 augusztusáig költözik be. Jövőre Szeged III. kerületi tanács újabb 60—80 házhelyet biztosít az újabb

igénylőknek. Nagy az érdeklődés. A postásoknak külön utcájuk van már, s mi több, egy nyolctantermes iskolát is építettek a telepen. Tervbe vették az óvoda bővítést, s reméljük, hamarosan bőlsőde és járda is lesz, no és a nagy nyomású vízhalózat bekapcsolása sem késik soká. Egyszer három év alatt 210 lakás épül saját erőből.

Nem dicsekvésnek, hanem áttekinthető módszernek szántuk e sorokat.

Angyal Rezső
Szeged Postaigazgatóság

Üdvözljük az ország legjobb véradóit

A posta csekkeszámla hivatatalánál a közelmúltban tartottuk meg a véradó-találkozót, a Magyar Nemzeti Bank Vöröskereszt-szervezetével együtt. A magas színvonalú műsort és beszámolót a vért adó és vért kapó dolgozók

találkozása követte. Megható jelenetek játszódtak le, amikor Talált István dolgozónak köszöntö meg két honvédek a kapott 6 liter vért, amelyet baleset miatt vett igénybe.

Hivatalunk dolgozói — mint mindig — most is igen derékasan kivették részüket a nemcs mozgalomból, és 132 fő adott vért. Ez a százalékos arány a Vöröskereszt vezetősége szerint az egész országban a legjobb, hiszen a dolgozók 34 százaléka adott tértítésmentesen 3,2, illetve 4 deci vért. A Nemzeti Bank dolgozói 20 százalékos részvételükkel elmaradtak hivatalunk mögött. Ilyen nagyarányú véradás a hivatalnál még nem volt, bár az előző években is volt önkéntes véradás, de azon 10 dolgozó vett részt, a mostani nagy számú résztvevővel szemben.

Kiss József
szb-titkár

Köszönjük!

Életem legkedvesebb emlékévé vált az a néhány hét, amelyet Hévízen, a Postás Gyógyüdülőben töltöttem. A szép, tiszta, izlése, kényelme szobákra, a gyönyörű parkra mindig figyelmes gondolk. Örültünk a figyelmes, készséges gondoskodásnak, a bőséges, ízletes kosznak. No és az orvosi bánásmód — azt nem lehet sem szavakkal, sem papíron kellően kifejezni. Halásak vagyunk a Doktornőnek,

Hajdu Pálné
Budapest

Szentessy Gyula:

Gyári lányok

A hajnal ég a háztetőlőkön;
A gyárban haj előre!
Megyünk vigan de roskadozva
Jövünk ki majd belőle.

Megyünk. Könnyű kosár kezünkbe,
Babos kendő nyakunkba,
Amerre járunk felvidámul
Az utca is nyomunkba.

Mint hogyha egy virágos erdő
Vonulna át az utcán.
Vidám kacaj, mint száz madárdal,
Csendülne végig útján...

De este mindig összetörve,
Kéz kézbe fogva, szótlan
Megyünk hazáig álmodozva
A csüggedt, néma sorban.

A gondtalan, vig utca-népre
Egy sóhaj, egy tekintet;
Megyünk temetni, — eltemetni
Bús, álmodozó szívünket.

Hány édes álom száll, viharzik
Egy lomha, szürke gyárba!
Oh, mennyi kincs van ott temetve,
Hány ifjú szívnek álma!

Es munka közt, míg rózsá hervad
A gyári lány arcáról,
Könnyből, sóhajból szöve készül
A myrtusz-ág, a fátyol...

Jószomszédok...

Augusztus derekán Vác 1. postahivatalnál gyülekeztek a postások. Az autóbussz megtelt, s irány Selmecbánya. Baráti látogatásra indultunk, mert az ottani szaktársaink néhány hónappal ezelőtt vendégeink voltak, megmutattuk nekik Vácot, Budapestet, s akkor történt, hogy meghívtak bennünket...

Augusztus 10-én 14 óra: Balassagyarmatnál átléptük a határt. Losonc, Zólyom... Selmecbányára befutottunk úgy estefelé. A hivatal előtt várt ránk a hivatal postás dolgozóinak kollektívája. Vacsora invitáltak bennünket, s utána ki-ki szállására tért. Majdnem minden postás családnak jutott egy magyar szaktárs. Ugyanígy szerveztük meg mi is, amikor csehszlovák barátaink nálunk voltak. Akármerre mentünk, mindezt szeretettel köszöntöttek bennünket. Voltunk Selmecbánya kiránduló- és üdülőhelyén, a Pócsuvaldól-tónál. Majd ránk esteledett. Búcsúzkodtunk azzal, hogy jövőre ismét találkozunk.

Szillner Emil
Vác I.

RÁCZALMÁSI GYÖRGY:

A POSTÁS ÉS A LEVES

Az újságíró folytatásokban négy olyan megtörtént élményt írja le, amelyekkel illusztrálni kívánja: nincs életünknek olyan mozzanata, amelyben ne fordulna elő a postás.

Jó szülem gasztronómiai szabályai között fontos az a paragrafus, hogy leves nélkül nincs ebéd. Amikor még a világot bámuló vézna, de cseperedni vágyó gyermek voltam, apám, de főleg édesanyám szerint egy nagy bönmöm volt: nem szerettem a levest. Hallottam is gyakorta „azért vagy ilyen csenevész, mert...”, s amikor már a szép szó sem használt, erőszakhoz folyamodtak.

Az Újpesti Népszigeten annak idején is mindennap déltájban érkezett a jó és rossz hírek hordozója, a nagy táskás, hajlott hátú postás. A sok gyaloglástól, az évek mulásától járása lassú volt, s az időjárás-változások elől bicegett. Az első világháborúban egy ólomgolyó bal combjában kötött ki. Mintha ma látnám, amint dróttal és cukorspárgával összetákolta szemüvege mögül meredtek rám fáradt szemét, rám, a félénk és gyenge gyermekre. Félttem tőle. Ő is tudta. Sőt, anyám is...

Nyár volt, tikkasztó meleg július. Ebédhez készülődtem a szűk kis konyhában. Az asztal közepén a lábosban, br, paradicsomleves párolgott. Apám elsőnek kapott belőle, aztán Mami magának mert, majd következtem én, bármilyen esengő tekintettel is néztem rá, tányéromba is belelőtyintett egy merőkanálnyit.

— Ezt pedig meg kell enned!
Küszködtem, birkóztam a kanállal, a levest, észre se vettem, hogy a nyitott ajtóban megjelent a postás bácsi.

— Jó, hogy jön, ez a gyerek megint nem akarja megenni a levest. Ugye, ha nem eszi meg egy cseppig, elviszi őt abban a nagy táskában?

— Hát bizony van hely benne.

A kanál remegett a kezemben, alig láttam a félém közeledő rettegett postást, a tányérba hulló könnyeimel együtt az utolsó cseppig megettem a levest. Minden fém tiltakozott ellene, s még éjszaka álmomban is levest ettem és szaladtam a postás bácsi elől.

(Folytatása következik)

POSTÁS DOLGOZÓ

POSTÁS CSALÁD OTTHONA

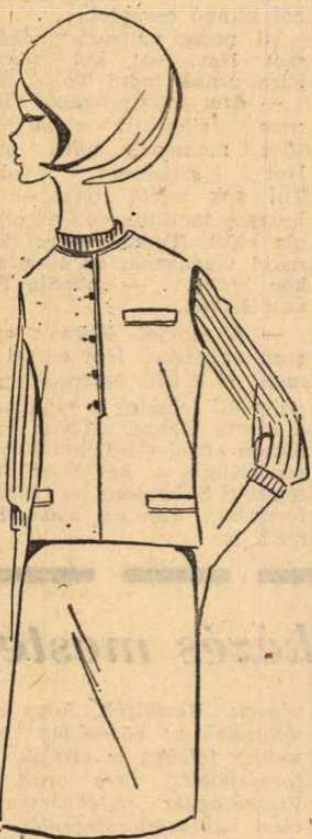
Őszi átalakítások

A ruhákat ma a korszerű, egyszerű, de modern szabásvonal jellemzi. Az egyenes ingruhákat, kabát ruhákat, princess ruhákat a hosszanti, karcsúsított szabásvonal és a derékvonalról mellig haladó, új mellvárás teszi modern vonalúvá. A gallér, az ujj, a gombolás és a gombok, az öv, szintén megváltoztatja a régi ruháinkat. A kétszínű anyag összeállítását szintén sok lehetőséget rejt magában. A gallérokat, zsebfedőket, gombokat más színű anyag felhasználásával is készíthetjük.

Az egyenes, testhez nem álló szövetruhákat úgy karcsúsíthatjuk, hogy enyhén az alakra simuljon. Az újját szűkre vesszük 5-6 apró, behúzott gombbal, rollal csukjuk. Az elején ugyan csak alkalmazhatjuk a rollis, behúzott apró gombos csukódást. A gallér lehet: apacs, kékítő, bubí vagy nyújtott. Kockás szövetből készült ruháinkat kombinálhatjuk egyszínű szövettel.

csak arra vigyázzunk, hogy a szövet jellege azonos legyen, s a színt a mintás anyag egyik színéből válasszuk. A felső részt készítsük egyszínű anyagból, s a mintás, kockás fazont válasszuk. A gallér, a kézelő, a zsebpajti a mintás, illetve a kockás anyagból készüljön. A ruhát apró fém-gombokkal élénkítsük.

Régi, kétrészes ruhából divatos szoknya-mellényt készíthetünk. A szoknya egyenes vonalú legyen, a kabát-kaból az új szabásvonalnak megfelelően, karcsúsított mel-

lényt készítsünk, 3 zsebfedővel díszítsük. Blúzzal, pulóverrel hordjuk s így jól használható ruhadarabbal gazdagítjuk ruhátárunkat. A kissé kopott könyökű szövetruhánkat hosszanti, karcsúsított szabásvonallal modern kötényruhává alakíthatjuk. A kétrészes ruha gallérját, illetve fazonját díszíthetjük fehér vagy színben harmonizáló, más színű anyagból készült, levehető gallérral, s a gombokat cseréljük át fém- vagy saját anyagból húzott gombokra.

Schiffer Klára
Ruházati Mintatervező
Vállalat

A korszerű lakás

A lakás fogalmának értelmezését a 30-as években be-következett gyökeres változás számos haladó, emberi vonással gazdagította. E változásnak sok figyelemre méltó eredménye volt, de néhány probléma ma is megoldatlan. Az új anyagok és szerkezetek jelentőségének túlzott értékelése figyelmen kívül hagyta az egyes országok gazdasági, társadalmi, kulturális helyzetét, sőt, ipari és éghajlati viszonyait is. Sok helyütt lakhatatlanok voltak azok a különösen jól megtervezett házak, amelyek más, megfelelő éghajlat alatt betöltötték volna rendeltetésüket. A változás városrendezési kérdések területén is komoly problémát hozott felszínre. Az új, szociális követelményeknek megfelelő igények a régi várostestben belülről nem voltak kielégíthetők.

Az új, mai építészeti szemlélet termékenyítő hatása mégsem maradt el. Az utolsó két évtizedben a háborútól megkímélt és a háború sújtotta országokban egyaránt lázas tevékenység folyik a lakástermelés növeléséért, ezzel egyidejűleg az érdekelt országok gazdasági, ipari, éghajlati adottságainak, valamint a lakosság életkörülményeinek megfelelő lakástípusok kialakításáért.

A legfontosabb cél jó, olcsó, rövid idő alatt felépíthető, üzemi előállításra alkalmas lakástípusok kialakítása.

Az alapelvekben szinte világvizonylatban egységesnek mondható álláspont alakult ki. Ennek lényege: elvetette a szobaszám szerint osztályozott, konvencionális lakástípust, s helyébe a nagy lakószobás, funkcionális elrendezésű lakást helyezte. Ez az elmélet. A gyakorlat más követelt, olyan megoldást, mely a lakás üzemi, úgynevezett vizes helyiségeinek egy pont körüli csoportosítását teszi lehetővé. Ez a mód a lakás fűtőszalagszerű gyártását teszi lehetővé. A lakás fogalmi centruma tehát az előszoba, amely lehetővé teszi a többi helyiségek nagy részének megközelítését.

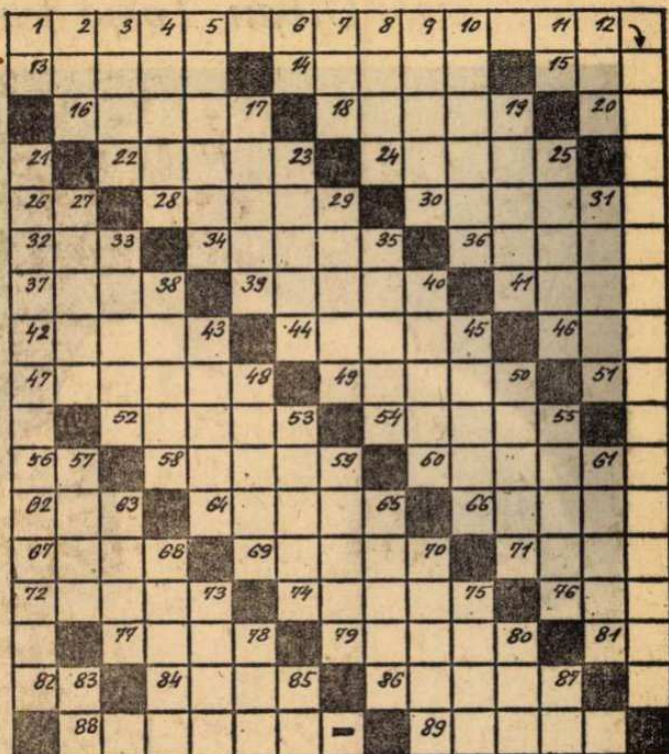
A hazai viszonyok között a konyha és az étkezőhely egyik korszerű megoldásának a szobához, illetve a konyhához kapcsolódó, de külön szellőztethető étkezőfülkés rendszert tekinthetjük. A kisméretű, csupán ebédlőszállást, széket és tálaszkekre nyit magába foglaló fülke a konyhához teljes szélességben megnyitható üvegfallal, a szobához ajtóval, esetleg függönyözött, széles nyílással csatlakozik. A két helyiség az üveggel vagy a függöny megnyitásával egybe-kapcsolható. A kis tér szellőztethető. Kiküszöbölt a konyhaszag beáramlását a lakószobába. Az étkezőfülké, mint az említett két helyiség kiegészítése, egyaránt alkalmas a szoba kikapcsolásával a konyhában való étkezésre, a konyhától lezárva vendégfogadásra, napközben pedig a főzéssel foglalkozó anya felügyelete alatt a kisgyermek játszóhelye is lehet.

Az üzemi helyiségek kapcsolatán a legtöbb vita a fürdőszoba körül adódik, bonyolult szerelési munkákkal jár, aránylag költséges berendezési tárgyai miatt. A századfordulóig a fürdőszoba kifejezetten luxusberendezésnek számított, ugyanis a fürdőkád fűtőszalagszerű, tömeges előállítását csak az 1910-es évek után tudták megoldani. A tömeges lakásépítés során fürdőszobát minden lakás számára biztosítanak. Ugyanakkor általános irányelv a fürdőszoba alapterületének csökkentése, berendezési tárgyainak racionalizálása, kis méretekkel való variációja.

Hasonlóképpen a törekvések a konyha berendezésének korszerűsítése terén is. Felhasználva a korszerű technika adottságait, a beépített bútorok, berendezések, a hely gazdaságos kihasználását segítik elő.

A lakásépítési perspektivikus tervek, feladatok megvalósulása a közeljövőben lehetővé teszi, hogy a dolgozó modern, korszerű és kényelmes lakásokban alakítsák ki otthonukat.

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes: 1. 45 évvel ezelőtt ölték meg Latinka Sándort, a Tanácsköztársaság egyik vezető személyiségét. Egyik mellátója így írt róla: 13. Magyar folyó, 14. Jóakaró, 15. Sav teszt, 16. Hajnalodik, de nem egészen! 18. Fűszer, 20. Kiss Sándor, 22. Mozog, 24. Két szó: időhatározó, tiltószó, 26. Rangjelző, 28. Következő, 30. A róza, 32. Kecskéhang, 34. Jog, törvény (görög), 36. Becézett leány (névelő), 37. Még egy becézett leány, 39. Kinyitja az ajtót — vidéken, 41. Régi szó: a szervezetre, 42. Nem figyelek? — helytelenül, 44. Idegen leányok, 46. TZA, 47. Akadó (ékhiba), 49. Gyarapszik (az első kocka, kétfősbe-tű), 51. Mesealak, 52. Bűbájos játék, 54. Bérlet, 56. Idegen költőszó, 58. Becézett Attilák, 60. Vacsorára vár, 62. RRO, 64. Liba teszt, 66. Delibes opera, 67. Kisfiú, 69. Kém, 71. ...us, illatos keleti kenőcs, 72. Helyhatározószó, 74. ...jobb, ...inkább, 76. RIO, 77. Szerzőszám, 79. Idegen leányok, 81. S... 82. Személyes névmás, 84. Római tánc, 86. Utóér (lat.), 88. Ezek a príbékek ölték meg Latinka Sándort, 89. Étel.

Függőleges: 1. A. T., 2. S. I. V. 3. Étel, 4. Nagy pénz, 5. Lakásfűtés, 6. Nemzeti Bank, 7. Gyümölcsíz (Y-j), 8. ...kkupált, elfogult (latin), 9. Huza, 10. Kanadai város (W = V), 11. Mássalhangzó, ejtés szerint, 12. Idegen helyesítés, 17. Szerves bomlás, 19. Eck-

berg (filmszínész) személyneve, 21. Szép balladát írt Latinka Sándorról, 23. Idegen férfinév; 25. Maturált (—), 27. Sierra..., 29. Itt működött Latinka Sándor, 31. Ármegállapító, 33. Humoros írás, 35. Sebesül, 38. Japán államférfi, 40. Nem nálad, 43. Leánynev — idegen helyesírással, 45. Mag teszt, 48. Egyfajta védekezés, 50. Szovjet hegedűművész, 53. Itt szerzett érettségi bizonyítványt Latinka Sándor, 55. Két szó: az egyik indulatot, a másik sajnálkozást fejez ki, 57. Angol villamosvasutak, 59. Köznyelv — görög, 61. Becézett fiú, 63. Nem csak én, 65. Gyakori családnév, 68. Amerikai állam, 70. Régi főúr, 73. Angol iskolaváros, 75. Fári íkerszáva, 78. Parancsolója, 80. K. T. Z. 83. Kézpénz, 85. AY, 87. Régi római pénz.

Beküldendő: a vízszintes 1., 88. függőleges: 21., 29., 53. Beküldési határidő: október 15.

A Postás Dolgozó augusztusi számának helyes megfejtése:

Jelenti már e nagy határt, Jelenti már e földet; Jelenti már szabad Hazánk síkságod, hegyed, völgyed.

Könyvjutalmat nyertek: Juhász Sándor, Makó, Vöröscsillag u., Pokorelli Károly, Mende, Bajcsy-Zsilinszky u., Pataky Rezsőné, Székesfehérvár, Árpád u., Peszkei Ádám, Budapest, V., Kálmán utca, Simon Csabáné; Budapest, XVI., Sándor utca 80.

Érdemes elgondolkodni felette...

Két kisfiú az utcán.
— En nagyon bátor vagyok!
— mondja az egyik.

A másik nevet:
— Te? Hiszen még az úttés-ten se mersz átszaladni.

— Dehogyan nem merek. Akár a robogó autóbussz elé is oda merek ugrani.
— És ugrott. „Bátran” odaugrott a nagy sebességgel közle-dő 60-as autóbussz elé.

Igy történt. A III. kerület-ben, a Lajos utca 53. számú ház előtt.

A környékeliek még ma is elszörnyedve beszélik az ese-tet. A mama? A mama közben otthon volt. Mosott. Ő maga küldte az utcára játszani a fiát, hogy ne látatlankodjon odahaza.

Érdemes elgondolkodni ezen. De nemcsak ezen.

Magyarországon 1963-ban 1334 10-14 éves gyermeket ért közlekedési baleset. 30 száza-lékkal többet, mint 1962-ben. Két terhel a felelősség?

Semmiesetre sem a gyerekeket. A gyerek — különösen amíg kicsi — sem a közleke-dési szabályokat, sem az utcán reá leső veszélyeket nem ismeri. Nincs józan ítélőképessége, nincs semmi, ami meggondol-lásra készteti. Nekünk kell óv-nunk, figyelmeztetnünk, ne-velnünk. Nekünk kell vigyázni helyette is.

Jóvátehetetlen hibát követ el az a szülő, aki nem ismer-teti meg gyermekeivel idejé-

ben a közlekedés szabályait, veszélyeit, és bűnösen vétkez az a szülő, aki gyermekeit az utcára engedi futkosni, játszani.

A KRESZ világosan kimondja, hogy 6 éven aluli gyermek főútvonalon felügyelet nélkül nem tartózkodhat. Hogy utca-n csak az kerékpározhat, akinek ebben kellő jártassága van, 12 éven aluli gyermek felügyelet nélkül csak mellékút-vonalon kerékpározhat, és gyermeket főútvonalon csak 18 évét betöltött személy szállíthat.

A KRESZ világosan ki-mondja! De vajon elég-e ez?

Igaz, ma már az iskolákban is oktatják a közlekedési sza-bályokat, nagyobb iskolákban még közlekedési órsók is ala-kultak. Számos plasztikusan szerkesztett ismertető füzet, KRESZ-fejtörők, más közleke-dési játékok egész sora áll e valóban szent ügy szolgálatá-ban. A hatóságok és egyéb szervek tehát mindent meg-tesznek a kicsik közötti bizton-sága érdekében. De hadd is-mételjem meg: mindez ele-gendő-e ahhoz, hogy megvéd-jük gyermekeinket?

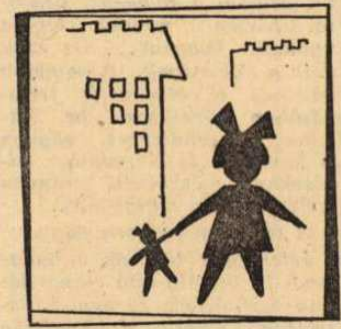
Nem elég. Semmiesetre sem elég mindaddig, amíg minden egyes felnőtt minden egyes gyermekkel szemben nem ér-ti át a maga esetenkénti egyé-ni és személyes felelősségét.

A kisfiút, akiről cikkünk ele-jén szoltunk, saját édesanyja küldte az utcára, ám hogy a

gyerek miért ugrott a busz elé, azt nem a mamától tudjuk, ha-nem egy bácsitól, aki végig-hallgatta a gyerekek beszélge-tését. Végighallgatta, de nem szölt bele, mert azt hitte, „bo-londoznak”.

Az eset valóban megdöbben-tő, de klasszikus példája an-nak, hogy a nemtörődomség mire vezet.

Hányszor, de hányszor lá-

tunk az utcán gyermeket „bo-londozni”: futkosni, labdázni, tilosban rollerezni, kerékpá-rozni anélkül, hogy közbe-avatkoznánk. Pedig ha ugyan-ezek a gyermekek, mondjuk, a Dunában feldokolódnak, habo-zás nélkül utánuk ugranánk, akár életünk kockáztatásával is megmentenénk őket látva, hogy életveszélyben vannak... Életveszélyben! De hát a gye-rekek az utcán is életveszély-ben vannak. Állandó életve-szélyben! És itt nem kellene utánuk ugrani, hullámokkal küzdeni... Csak figyelmeztet-ni kellene őket, biztonságó-sabb helyre vezetni. Ezt még-sem tesszük meg.

Meg kellene érteni végre: az utca nem játszótér.

A gyerekek testi épségének biztonságáért minden szülő, de a többi felnőtt is saját szemé-lyében felelős.

A gyermek legdrágább kin-csünk. Vigyázzunk rá: az ut-cán is.

(— kiskun)

GYERMEKNEVELÉS

Az utóbbi időben sok levél érkezett a gyermeknevelés kérdéseivel foglalkozó cik-keinkre. Akik jelleg alárás-sal küldték be leveleiket, azok-nak ezúton válaszolunk. (Szerk.)

V. Jánosné Budapest. Ked-ves Édesanya! Minél jobban gyöttri kérdéseivel 14 éves leá-nyát, ő annál zárkózottabb lesz. A serdülőkor tapintatát igényel. Hatalmi szóval nem jutunk közelebb egyéni életük kérdéseihöz. Bizalmuk kell meggyerünk, hogy segíteni tudjunk rajtuk. Például: séta bizalmas kettesben, s kirakát nézegetés közben a sok be-szédetéma között fény derülhet a titokra ha egyáltalán van valami elhallgatni valója.

D. A. Szolnok. Amint írják Palika 6 éves korában került a jelenlegi nevelő szülőkhöz. A zsilált életkörülmények miatt még nem látott meleg családi kört, a szülői ház szeretete nélkül nőtt fel. Csavarog, lop? A váratlanul kapott jót, még nem tudja értékelni! Kis lénye még gyanakvó. A csalá-di otthon nem lesz számára üres szó, ha megismeri és megtanulja az alapvető tételt: becsület, kötelesség, szeretet egymás iránt. Ez lassú, nehéz, de szép nevelési munka. Ne felejtse, aki szeretetet ad, az kap is.

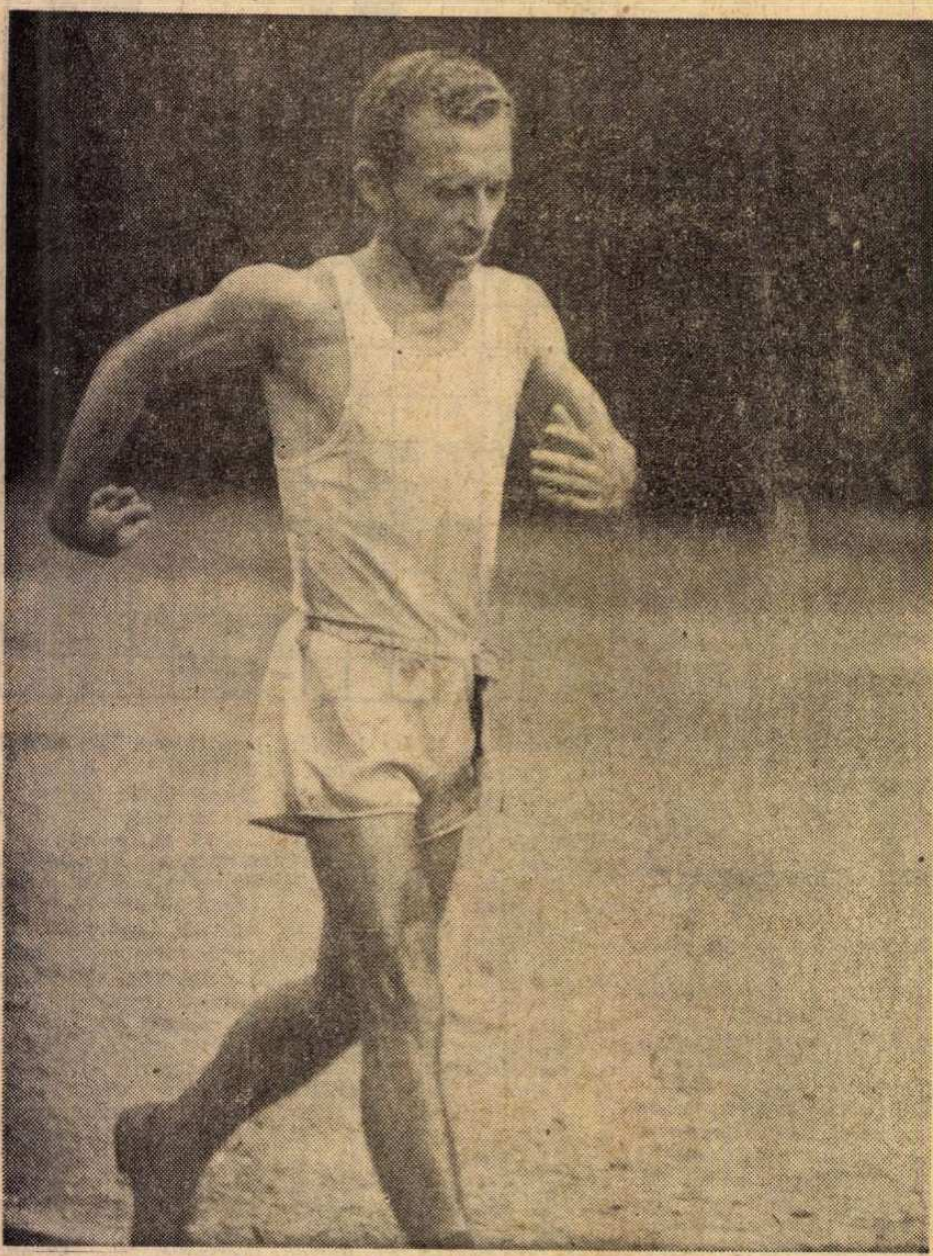
3 csemete. Leírásukból ma-gam előtt látom a kis csalá-dot. Ieuka csupa hízelgő ked-vesség — anyuka kedvence.

Pali a nagy fiú édesapja jobb keze — együtt horgásznak. Ki-re jut Ferike? A tanítónénire (állítólag egyetlen ember, aki-hez vonzódik). Durva? Verek-szik otthon? Ő kérem a kö-zépső, a megbántott emberke. Ha szidás helyett olyan meg-különböztetett szeretetet kap, mint amelyet két testvére él-vez, akkor nem lesz sérelme, amit jelenleg titellegességgel vezet le.

Orvosi diploma. Megértém önt, hogy leányának orvosi diplomát szeretne biztosítani. A nemes hivatás mellett, azt hiszem, az anyagiak is fontos szerepet játszanak, amikor az orvostudományi egyetemre szeretnék küldeni leányukat. Van egy nyomós ok, amiért ettől óva intem. Idézem so-rai: „Leányom egyelőre nem akar orvos lenni, nevelni akar, ezt viszont nem engedhetem meg, mert gyenge szervezetű, a sok rossz gyerek tönkre tenné.” Válaszom: milyen biz-tosított van arra, hogy leánya megszereti az orvosi pályát? Figyelembe kell venni leánya egyéni adottságait, egyénisé-gét, de a valós lehetőségeket is. Ne csak egy pályára írá-nyítsák leányuk figyelmét, s akkor kisebb lesz a csalódás, ha nem sikerült a felvétel. — Érdekes, szép életpálya a pszichológus munkája. Nem a testet, a lelket gyógyítja. Ta-lán ez megfelel mind a szü-lőknek, mind egyetlen leá-nyuknak.

DR. CSONTOS LAJOSNÉ

Útban Tokió felé...

A postás dolgozók is eredményes szereplést kívánnak a sokszoros magyar gyaloglóbajnoknak, Havasi István szaktársnak.

Bajnokságok a betonkörön

A gyaloglók ötven kilométeres bajnoksága reggel hatkor kezdődött a Népstadionban.

Havasi vezet, no és a Postás-csapat, amely gyaloglásban az utolsó négy évben 8 bajnokságot nyert. Egyéniben még ötöt, Havasi pedig hét éve veretlen itthon.

Ez persze nem jelenti azt, hogy a bajnokság emiatt valamit is veszített volna érdekességéből. Egyáltalán, 50 kilométeren annyi minden történhet és történik, hogy az semmiképpen sem lehet unalmas.

Erdekes, hogy a rajt utáni köröknél már részre szakad a mezőny. A versenyzőktől odakiáltanak a versenyzők: „A következő körökben frissíthetsz, Béla...”

Erdekes, hogy Sirilla leveszi a 20. kör után a cipőjét, és meztőláb gyalogol tovább...

A beton árasztja a hőséget, ők gyalognak...

A közben megjelenő néző székét vagy ülőalkalmatosságot keres. Ők gyalognak...

Nemcsak a távolság, nemcsak a hőség, nemcsak a stopperóra az ellenfél; a csapatnak jóval nehezebb a dolga, mint a korábbi években. A Postás SE ezúttal csak három embert tudott indítani és három ember a csapat. Ha csak egyikük is abbahagyja, ha csak egyikük lábán keletkezik vér- vagy vízholtyag, ha csak egyikük eltaktikázza ma-

gát, oda a csapat győzelme... Vagy ha Stefanik nem bírja...? Hiszen éveinek száma azonos a versenytávval...

Az egyéni elsőség azonban biztos. Jóval megelőzte a többieket, Havasi elsőként ér célba (4 óra 29 perc 36.8 másodperccel) és tíz másodperccel belül van Dinesz is. Stefanik negyedik. A csapat így ismét győzött.

Selmeczy edző arca csupa mosoly. Ő is kap a gratulációkból, Havasit kilenc, Stefanikot nyolc, Deákot és Dineszt hat év óta edzi. Ő készíti őket versenyről versenyre az új sikerekre, ő kovácsolt a korra, alkatra annyira más egyénekből kitűnő csapatot...

Mi pedig váltunk néhány szót Havasival, aki nem sokára útnak indul Tokió felé.

— Amj a bajnokságot illeti,

nem sikerült olyan jó időt mennem, mint amilyet szerettem volna. Túl sok kávét ittam — de hasznos tanulság volt az olimpia előtt. Tudom, mire kell majd vigyáznom az ellenfeleken kívül... — mondja Havasi István.

— A szovjet Klimov egészen nagyszerű időt ért el az idén (4:12.05), szorosan mögötte áll jelenleg a ranglistán a német Höhne, nagyon jó a három angol (Middleton, Thomson, Nihil), a két svéd (Petersson, Silversson) és kitűnő formában van az olasz Pamich is.

Rovatvezető:

NAMÉNYI JÓZSEF

— Véleményem szerint 4 óra 18 perc és 4 óra 20 közötti idővel már az első hat közé be lehet kerülni. Annyit pedig én is fogok menni...

Mi pedig csak egy apró tényre szeretnénk még rávilágítani. Történetesen az első hat ember közül háromnak érmeiket nyújtanak majd át... Előfordulhat, hogy az egyikük Havasi lesz...

A tekézés mesterei...

— Csináld, Lacikám! Kell a fa... Jön a tél... Akinek a buzditás szól: Márkus László, vékony, szőke, tizenhét éves fiú, különös ismertetője: a tavaszi idényben idegenben (!) is 443 fás/átogatott ért el.

Aki buzditja: Koros György, a Postás csapat edzője, és Márkus Lacihoz képest valóban koros. Annnyira azért azonban még nem, hogy ő is ne venne részt a csapat mérkőzésein. A tekecsapat mérkőzésein...

Ezzúttal ugyanis a tekézőkről van szó.

S ennél a sportnál nem árt egy pillanatra megállni, hiszen nagyon sokak előtt még ma sem teljesen világos, mennyiben is különbözik a teke — mondjuk így — a kuglitol...

Nagyon sokban...

A Postás-sporttelep tekepályája szelős, tágas, négy pálya van egymás mellett, ragyogó neonfény árasztja el a csarnokot, az ember szinte fél belelenni a ragyogó padlóra, hiszen minden lépése nyomot hagyhat... De ezek csak a külsőségek. A nagyobb változás a versenyzők felfogásában következett, be. Nagyon is rendszeres, nagyon is kemény és céltudatos edzésekkel készülnek minden egyes bajnoki mérkőzésre.

A té meg lehetőségen nagy.

Jelenleg a tekézők a budapesti II. osztály első csoportjában mérkőznek, és nem is tagadják, céljuk a bajnokság megszerzése.

A kitűnő kollektíva a tavaszi fordulóban nagyszerű lépéseket tett a cél elérésében.

Jelenleg első helyen áll a bajnokságban, és otthonában még veretlen a csapat.

S hogy a jövőben is sikeresen megtarthassa a vezető helyét, ahhoz is megvan minden lehetősége...

A tartalékcsoport, a „B” együttesek bajnokságában szintén vezet, és az utánpótlás nevelésével sincs hiba. Szó esett már Márkusról, aki tizenhét éves kora ellenére máris egyenrangú ellenfele a felnőtteknek, és Szanyi Ferenc szakosztályvezető azt is elmondta, hogy még legalább három olyan ifjúsági versenyzőjük van, akiket máris, de legalábbis a közeljövőben beállíthat a csapatba.

Közéjük tartozik az ifjúsági válogatott keret tagja, Pál Gábor is.

Most még a nőkről. Az 6 edzéseiket Mátravölgyi József vezeti, és... és férfiasan be kell vallanunk, jobban szerepelnek, mint a férfiak.

NB II-ben szereplő női csapatunk a tavaszi fordulóban az előkelő második helyen

végzett. Reméljük, hogy versenyzőink a bajnokság második felében is tartják jó formájukat. Erre vall a Viszkozaggyár emléktárgyán elért nagyszerű szereplés is. Pénzváltó Ilona 365 fával az első, Németh Magda 339 fával pedig a harmadik helyet szerezte meg. Versenyzőink

töretlen küzdőszellemről tettek tanúbizonyságot a Mecsek Kupa küzdelmeiben, ahol több NB I-es csapat is szerepelt. A legjobb dobó nélkül állt ki a csapat, és ennek ellenére a rendkívül erős mezőnyben, mindössze 42 fával maradt el a IH, helyezettől.

ÜZEMI SPORT

A Debreceni Postás Sportegyesület szeptember hó 12-én és 13-án kétnapos sporttalálkozó rendezett, amelyen Budapestről, Debrecenből, Nyíregyházáról és Szolnokról csaknem 200 postás dolgozó jött össze sportvetélkedőre.

A találkozó keretében ünnepi közgyűlésen emlékeztek meg a Debreceni Postás Sportegyesület fennállásának 40. évfordulójáról.

A sportegyesület vezetősége nevében dr. Deák Ignác postaigazgató emlékeztetett meg az egyesület múltjáról. Szólt arról, hogy az elmúlt 40 év alatt olimpiai helyezettek és főiskolai világbajnokok, magyar bajnokok, országos versenyek győztesei, megyei és városi bajnokok kerültek ki az egyesület tagjai sorából. Ezen túlmenően sok fiatal tehetséget adott a sportegyesület a fővárosi csapatoknak, a magyar élsportnak is.

A postaigazgatóság vezetője, Király Zsuzsanna, a szakmai munkában is kiváló sportolóknak soronkívüli előleptétést és pénzjutalmakat adott át, az egyesület pedig izléses jubileumi plakettel köszöntö meg 120 sportolónak — fiatalnak és idősebbnek — a becsületes munkát, a helytállást, az egyesülethez való ragaszkodást.

A kétnapos vetélkedőn öt sportágban 200-an mérték össze erejüket.

D. I.

HÍREK

Úrhydán augusztusban nyílt meg a postahivatal, amelyet a Budapesti vidéki Postaigazgatóság létesített. Jelentős esemény volt ez, hiszen ezután nem kell a lakóknak a szomszéd községbe menniük, hogy igénybe vehessék a postai szolgáltatásokat. Ezzel az új létesítménnyel, a megyében 129-re emelkedett a postahivatalok száma.

★

Újkígyóson, a községi tanács új postahivatal felépítésére, a községfejlesztési alapból 100 ezer forintot biztosított.

★

Pálmonostoron ősszel hozzákezdnek az új posta építéséhez, amire 380 ezer forintot költenek, s átadását 1965 márciusára tervezik.

★

A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság és a Salgótarjáni Városi Tanács együttműködésével, televíziós relálóműködés építésének előkészületei kezdődtek meg Salgótarjában. Az állomást, amelynek 60 méter magas tornya lesz, a város mellett emelkedő Kálvária-hegyen építik fel. Az adó 30 kilométeres körzetben teszi majd lehetővé a jó vételt.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete hivatalos levelezéséhez a saját forgalmi bélyegsorozatát használja. Legutóbb nemzetközi pályázatot hirdetett az ENSZ, munkáját és jelentőségét szimbolizáló bélyegek tervezésére. A pályázaton Vertel József budapesti grafikusművész is részt vett, s kitűnő munkájával, az ENSZ-től kapott hivatalos értesítés szerint — második díjat nyert.

Budapesten történt

Ismét benépesült a Postás SE sporttelepe, a postás üzemi bajnokságokban résztvevő fiatalokkal és örökifjú „öregfiúk”-kal. Rövid nyári szünet után megkezdődtek az 1964-es alapfokú bajnokságok őszi fordulóján mind labdarúgásban, mind tekében, röplabdában, asztaliteniszben és sakkban. A testnevelési és sport munkabizottságok úgy időztették az őszi fordulók lejátszásra kerülő mérkőzéseit, hogy azok november végéig befejeződjenek és így december első felében meg lehessen tartani a már hagyományos évzárót és sportbált.

P. J.

Egészségügyi és munkavédelmi szemlénk I.

Omladozó mennyezet, piszkos falak a 72-esben

A jövőben meglátogatjuk a postahivatalokat, üzemeket és szerveket, mivel több olyan panaszról szereztünk tudomást, hogy a szociális létesítmények, öltözők, fürdők, étkezdék és egyéb hasonló helyiségek nem felelnek meg az egészségügyi követelményeknek.

Az első állomás: Budapest 72. sz. postahivatal. Meghívtuk a sétához Oszlányi Istvánt, az szb titkárát, Szamos Józsefet, a hivatal vezetőjét és Sebestyén Ottiliát, a titfeloszt.

Legutóbb július 29-én szobtilésen mondtam, hogy 1960 óta tartjuk napirenden szociális létesítményeink áldatlan állapotát nem sok eredménnyel — mondja Oszlányi István, miközben arra várunk, hogy ellenőrizzék: üres-e a női öltöző. Megtudtuk azt is, hogy számtalan feljegyzés, jelentés készült a Budapesti Postaigazgatóságnak ez ügyben, s hogy milyen eredménnyel, azt hamarosan megtudjuk.

Itt vagyunk a női öltözőben, ahol fehér csempézett a fal mintegy háromnegyed része. Áporodott szag emelkedett gyomrunkat. Nincs szellőztetés. Arrébb lépünk, mert fejünk felett a mennyezet eléggé ingadozik. Egy nagyobb darab a közelmúltban hullott le, szerencsére nem történt baleset. A falak piszkosak, de úgy látszik, a takarítással is hadilábon állnak itt... Gyerünk tovább.

A férfiöltözőben: a mosdóban a falak szintén piszkosak, a mosdók ugyan újak, de mosdani bizony nehéz benne. A csap hosszú nyaka ugyanis áthatja a tisztálkodni kívánót e tevékenységében. A meszelés itt is elkelne, no és a javítás, mert a lezuhanó mennyezet ebben a helyiségben is majdnem balesetet okozott. Áldatlan állapotok ezek — és elszomorítottak. Erdeklődtünk, nyomoztunk a felelősök után.

— Mi megtettük a magunkét, jelentettük a Budapesti Postaigazgatóságnak. Egy bizottság vizsgálódott is, sőt le is fényképezték a látottakat, aztán elmentek, s minden ma-

radt a régi. Kapacitáshiánnyal, anyagihiánnyal és egyébekkel magyarázták meg nekünk felsőbb szerveink, hogy segítséget azt ne reméljünk — hallottuk Szamos József hivatalvezetőtől.

Tehát magyarázkodnak a budapesti postaigazgatóság-beli, ugyanezt teszik a

72-esbeliek is. Az építőipari kapacitás problémája közös, kicsit jobban körül kellene nézni a helyi lehetőségek között, no meg utána járni a megoldásnak. Mindenesetre következő számunkban közöljük, hogy bírálatunk nyomán mi történt a 72-esben.

(bérces)

AZ EGYEZTETŐ BIZOTTSÁGOK gyakorlatából

K. J.-t a vállalat 135 Ft kártérítésre kötelezte. Panaszát a vállalati egyeztető bizottság elutasította.

Az elutasító határozatnak több hiányossága van. Az indokolás első mondata: „Az egyeztető bizottság panaszos érvelését nem fogadhatta el.” A továbbiakból azonban nem tűnik ki, hogy ez az érvelés mire is vonatkozik. Hiányzik az indoklásból tehát a tényállás leírása, amely a felelősség megállapításának alapjául szolgálhatna.

Legfőbb hibája azonban a határozatnak az a kijelentése, hogy K. J. a gépkocsijáért minden körülmények között felel.

Ez a kijelentés alapvető jogi tévedés. Hogyan lehet valakit olyasmért felelőssé tenni, amiben nem vétkes. A minden körülmények közötti felelőssé tevés magyarul azt jelenti, ha akár hibás valaki a keletkezett kárban, akár nem, fizetni tartozik.

Igy nem csodálható az az állásfoglalás sem, miszerint az egyeztető bizottság ezt a védekezést nem is tette vizsgálat tárgyává. Ezt viszont rosszul tette, mert a védekezést bizony minden esetben egész terjedelmében vizsgálni kell és a tényállás ismertetése után, arról kell a határozatban nyilatkoznia, hogy a védekezés miért nem alkalmas.

Mindezek ellenére a határozat érdemben helytálló lehet,

de ez a határozatból nem állapítható meg.

Nem lehet szó nélkül hagyni azt a határozatot sem, amelyben az egyeztető bizottság az üzemi baleset következtében elhunyt V. L. özvegye javára állapít meg kártérítést. Minden elismerést megérdemelt ez a határozat, mert a legreálisabban összeállított kár-számla alapján kötelezi a postaigazgatóságot a halálos áldozat felmerült keresetkiesés és a megállapítás utáni kifizetendő járadék tekintetében.

Ez a határozat a tényállás alapos ismertetése után helyesen foglal állást a jogalap, vagyis a kártérítési felelősség kérdésében és utána az összegszerűséget valamennyi tényező figyelembevételével rögzíti.

Mintaszereün jó ez a határozat.

J. L.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó:
dr. Zsuffa Szabolcs
mb. főtákar
Felelős szerkesztő:
Bérces György
Készítőség: Budapest XIV.
Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 428-777
Megjelenik havonta
Sikra Lapnyomda